መጀመሪያይቱ የሐዋርያው የጳውሎስ መልእክት ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፩ ።

በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ፩
ሊሆን የተጠራ ጳውሎስ ወንድሙም ሶስቴንስ ፥ በቆሮን ፪
ቶስ ላለች ለእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ፥ በክርስቶስ
ኢየሱስ ለተቀደሱት ፥ የእነርሱና የእኛ ጌታ የሆነውን የጌ
ታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ስም በየስፍራው ከሚጠ
ሩት ሁሉ ጋር ቅዱሳን ለመሆን ለተጠሩት ፤
ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስ ፫
ቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን ።
በክርስቶስ ኢየሱስ ስላመናችሁ በተሰጣችሁ በእግዚአብ ፬
ሔር ጸጋ ምክንያት ሁልጊዜ ስለ እናንተ አምላከን አመ
ሰግናለሁ ፤ ለክርስቶስ መመስከሬ በእናንተ ዘንድ እንደ ፭፣፮
ጸና ፥ በነገር ሁሉ በቃልም ሁሉ በእውቀትም ሁሉ በእ
ርሱ ባለ ጠጎች እንድትሆኑ ተደርጋችኋልና ። እንደዚህ ፯
የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ ስትጠባበቁ
አንድ የጸጋ ስጦታ እንኳ አይጐድልባችሁም ፤ እርሱም ፰
ደግሞ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ያለ ነቀፋ እን
ድትሆኑ እስከ ፍጻሜ ድረስ ያጸናችኋል ። ወደ ልጁ ወደ ፱
ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ኅብረት የጠራችሁ እግዚ
አብሔር የታመነ ነው ።
ነገር ግን ፥ ወንድሞች ሆይ ፥ ሁላችሁ አንድ ንግግር እን ፲
ድትናገሩ በአንድ ልብና በአንድ አሳብም የተባበራችሁ
እንድትሆኑ እንጂ መለያየት በመካከላችሁ እንዳይሆን በጌ
ታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እለምናችኋለሁ ። ወንድ ፲፩
ሞቼ ሆይ ፥ በመካከላችሁ ክርክር እንዳለ ስለ እናንተ የቀ
ሎዔ ቤት ሰዎች አስታውቀውኛልና ። ይህንም እላለሁ ፦ ፲፪
እያንዳንዳችሁ ፦ እኔ የጳውሎስ ነኝ ፥ እኔስ የአጵሎስ
ነኝ ፥ እኔ ግን የኬፋ ነኝ ፥ እኔስ የክርስቶስ ነኝ ትላላችሁ ።
ክርስቶስ ተከፋፍሎአልን ? ጳውሎስስ ስለ እናንተ ተሰቀ ፲፫

፲፬ ለን ? ወይስ በጳውሎስ ስም ተጠመቃችሁን ? በስሜ
፲፭ እንደ ተጠመቃችሁ ማንም እንዳይል ከቀርስጶስና ከጋይዮስ
በቀር ከእናንተ አንድን ስንኳ ስላላጠመቅሁ እግዚአብ
፲፮ ሔርን አመሰግናለሁ ። የእስጢፋናስንም ቤት ሰዎች
ደግሞ አጠመቅሁአለሁ ፤ ከዚያም ሌላ አጥምቄ እንደ ሆነ አላ
፲፯ ውቅም ። ለማጥመቅ ክርስቶስ አላከኝምና ፥ ወንጌልን ልሰ
ብክ እንጂ ፤ የክርስቶስ መስቀል ከንቱ እንዳይሆን በቃል
ጥበብ አይደለም ።
፲፰ የመስቀሉ ቃል ለሚጠፉት ሞኝነት ፥ ለእኛ ለምንድን
፲፱ ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነውና ። የጥበበኞችን ጥበብ
አጠፋለሁ የአስተዋዮችንም ማስተዋል እጥላለሁ ተብሎ
፳ ተጽፎአልና ። ጥበበኛ የት አለ ? ጻፊስ የት አለ ? የዚች
ዓለም መርማሪስ የት አለ ? እግዚአብሔር የዚችን ዓለም
፳፩ ጥበብ ሞኝነት እንዲሆን አላደረገምን ? በእግዚአብሔር
ጥበብ ምክንያት ዓለም እግዚአብሔርን በጥበብዋ ስላላወ
ቀች ፥ በስብከት ሞኝነት የሚያምኑትን ሊያድን የእግዚአ
፳፪ ብሔር በጎ ፈቃድ ሆኖአልና ። መቼም አይሁድ ምልክትን
፳፫ ይለምናሉ የግሪክ ሰዎችም ጥበብን ይሻሉ ፥ እኛ ግን የተ
ሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን ፤ ይህም ለአይሁድ ማሰ
፳፬ ናከያ ለአሕዛብም ሞኝነት ነው ፥ ለተጠሩት ግን ፥ አይ
ሁድ ቢሆኑ የግሪክ ሰዎችም ቢሆኑ ፥ የእግዚአብሔር ኃይ
፳፭ ልና የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስ ነው ። ከሰው
ይልቅ የእግዚአብሔር ሞኝነት ይጠበባልና ፥ የእግዚአብ
ሔርም ድካም ከሰው ይልቅ ይበረታልና ።
፳፮ ወንድሞች ሆይ ፥ መጠራታችሁን ተመልከቱ ፤ እንደ ሰው
ጥበብ ጥበበኞች የሆኑ ብዙዎች ፥ ኃያላን የሆኑ ብዙዎች ፥
፳፯ ባላባቶች የሆኑ ብዙዎች አልተጠሩም ። ነገር ግን እግዚአ
ብሔር ጥበበኞችን እንዲያሳፍር የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ ፤
ብርቱንም ነገር እንዲያሳፍር እግዚአብሔር የዓለምን
፳፰ ደካማ ነገር መረጠ ፤ እግዚአብሔርም የሆነውን ነገር እን
ዲያጠፋ የዓለምን ምናምንቴ ነገር የተናቀውንም ነገር

ያልሆነውንም ነገር መረጠ ፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በእግዚ ፳፱
አብሔር ፊት እንዳይመካ ። ነገር ግን ፦ የሚመካ በእግዚ ፴
አብሔር ይመካ ተብሎ እንደ ተጻፈው ይሆን ዘንድ ፥ ከእ ፴፩
ግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቤዛነትም
በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ የሆናችሁ ከእርሱ ነው ።

ምዕራፍ ፪ ።

እኔም ፥ ወንድሞች ሆይ ፥ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ ፩
በቃልና በጥበብ ብልጫ ለእግዚአብሔር ምስክርነቴን ለእ
ናንተ እየነገርሁ አልመጣሁም ። በመካከላችሁ ሳለሁ ከኢ ፪
የሱስ ክርስቶስ በቀር እርሱም እንደ ተሰቀለ ሌላ ነገር እን
ዳላውቅ ቈርጬ ነበርና ። እኔም በድካምና በፍርሃት በብዙ ፫
መንቀጥቀጥም በእናንተ ዘንድ ነበርሁ ፤ እምነታችሁም ፬ ፭
በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን ፥
ቃሌም ስብከቴም መንፈስንና ኃይልን በመግለጥ ነበረ
እንጂ ፥ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም ።
በበሰሉት መካከል ግን ጥበብን እንናገራለን ፥ ነገር ግን ፮
የዚችን ዓለም ጥበብ አይደለም የሚሻሩትንም የዚችን
ዓለም ገዦች ጥበብ አይደለም ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ፯
አስቀድሞ ከዘመናት በፊት ለክብራችን የወሰነውን ፥ ተሰ
ውሮም የነበረውን የእግዚአብሔርን ጥበብ በምሥጢር
እንናገራለን ። ከዚችም ዓለም ገዦች አንዱ ስንኳ ይህን ፰
ጥበብ አላወቀም ፤ አውቀውስ ቢሆኑ የክብርን ጌታ ባል
ሰቀሉትም ነበር ፤ ነገር ግን ፦ ዓይን ያላየችው ጆሮም ያል ፱
ሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ለሚወ
ዱት ያዘጋጀው ተብሎ እንደ ተጻፈ ፥ እንዲህ እንናገራለን ።
መንፈስም የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ስንኳ ሳይቀር ፲
ሁሉን ይመረምራልና ለእኛ እግዚአብሔር በመንፈሱ
በኩል ገለጠው ። በእርሱ ውስጥ ካለው ከሰው መንፈስ ፲፩
በቀር ለሰው ያለውን የሚያውቅ ሰው ማን ነው ? እንዲ
ሁም ደግሞ ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር ለእግዚአብ

፲፪ ፤ ሔር ያለውን ማንም አያውቅም ። እኛ ግን ከእግዚአብ
ሔር እንዲያው የተሰጠንን እናውቅ ዘንድ ከእግዚአብሔር
የሆነውን መንፈስ እንጂ የዓለምን መንፈስ አልተቀበል
፲፫ ፤ ንም ። መንፈሳዊውን ነገር ከመንፈሳዊው ነገር ጋር እስ
ተያይተን መንፈስ በሚያስተምረን ቃል ይህን ደግሞ እን
ናገራለን እንጂ የሰው ጥበብ በሚያስተምረን ቃል አይደ
ለም ።
፲፬ ፤ ለፍጥረታዊ ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ሞኝ
ነት ነውና አይቀበለውም ፤ በመንፈስም የሚመረመር ስለ
፲፭ ፤ ሆነ ሊያውቀው አይችልም ። መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉን
፲፮ ፤ ይመረምራል ራሱ ግን በማንም አይመረመርም ። እንዲ
ያስተምረው የጌታን ልብ ማን አውቆት ነው ? እኛ ግን
የክርስቶስ ልብ አለን ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ፤ እኔም ፥ ወንድሞች ሆይ ፥ የሥጋ እንደ መሆናችሁ ፥
በክርስቶስም ሕፃናት እንደ መሆናችሁ እንጂ መንፈሳው
፪ ፤ ያን እንደ መሆናችሁ ልናገራችሁ አልቻልሁም ። ገና
ጽኑ መብል ለመብላት አትችሉም ነበርና ወተት ጋትኋ
፫ ፤ ችሁ ፤ ገና ሥጋውያን ናችሁና እስከ አሁን ድረስ ገና አት
ችሉም ። ቅናትና ክርክር ስለሚገኝባችሁ ሥጋውያን መሆ
ናችሁ አይደለምን ? እንደ ሰው ልማድስ አትመላለ
፬ ፤ ሱምን ? አንዱ ፦ እኔ የጳውሎስ ነኝ ፥ ሁለተኛውም ፦
እኔ የአጵሎስ ነኝ ቢል ሰዎች ብቻ መሆናችሁ አይደለ
ምን ?
፭ ፤ አጵሎስ እንግዲህ ምንድር ነው ? ጳውሎስስ ምንድር
ነው ? በእነርሱ እጅ ያመናችሁ አገልጋዮች ናቸው ፤ ለእ
፮ ፤ ያንዳንዳቸውም ጌታ እንደ ሰጣቸው ያገለግላሉ ። እኔ ተከ
ልሁ አጵሎስም አጠጣ ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ
፯ ፤ ነበር ፤ እንግዲያስ የሚያሳድግ እግዚአብሔር እንጂ የሚ
ተክል ቢሆን ወይም የሚያጠጣ ቢሆን አንዳች አይደ

ለም ። የሚተክልና የሚያጠጣ አንድ ናቸው ፥ ነገር ግን ፰ ፤
እያንዳንዱ እንደ ራሱ ድካም መጠን የራሱን ደመወዝ
ይቀበላል ። የእግዚአብሔር እርሻ ናችሁ ፥ የእግዚአብ ፱ ፤
ሔር ሕንፃ ናችሁ ፤ ከእርሱ ጋር አብረን የምንሠራ ነንና ።
የእግዚአብሔር ጸጋ እንደ ተሰጠኝ መጠን እንደ ብል ፲ ፤
ሃተኛ የአናጺ አለቃ መሠረትን መሠረትሁ ፥ ሌላውም
በላዩ ያንጻል ። እያንዳንዱ ግን በእርሱ ላይ እንዴት እን
ዲያንጽ ይጠንቀቅ ። ከተመሠረተው በቀር ማንም ሌላ ፲፩ ፤
መሠረት ሊመሠርት አይችልምና ፥ እርሱም ኢየሱስ ክር
ስቶስ ነው ። ማንም ግን በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ቢሆን ፲፪ ፤
በብርም በከበረ ድንጋይም በእንጨትም በሣርም ወይም
በአገዳ ቢያንጽ ፥ የእያንዳንዱ ሥራ ይገለጣል ፤ በእሳት ፲፫ ፤
ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳያልና ፥ የእያንዳንዱም ሥራ እን
ዴት መሆኑን እሳቱ ይፈትነዋል ። ማንም በእርሱ ላይ ያን ፲፬ ፤
ጸው ሥራ ቢጸናለት ደመወዙን ይቀበላል ፤ የማንም ሥራ ፲፭ ፤
የተቃጠለበት ቢሆን ይጐዳበታል ፥ እርሱ ራሱ ግን ይድ
ናል ነገር ግን በእሳት እንደሚድን ይሆናል ።
የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ የእግዚ ፲፮ ፤
አብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁምን ? ማንም ፲፯ ፤
የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር
እርሱን ያፈርሰዋል ፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ
ነውና ፤ ያውም እናንተ ናችሁ ።
ማንም ራሱን አያታልል ፤ ከእናንተ ማንም በዚች ዓለም ፲፰ ፤
ጥበበኛ የሆነ ቢመስለው ጥበበኛ ይሆን ዘንድ ሞኝ ይሁን ።
የዚች ዓለም ጥበብ በእግዚአብሔር ፊት ሞኝነት ነውና ። ፲፱ ፤
እርሱ ጥበበኞችን በተንኰላቸው የሚይዝ ፤ ደግሞም ፦ ፳ ፤
ጌታ የጥበበኞችን አሳብ ከንቱ እንደ ሆነ ያውቃል ተብሎ
ተጽፎአልና ። ስለዚህም ማንም በሰው አይመካ ። ነገር ፳፩ ፤
ሁሉ የእናንተ ነውና ፤ ጳውሎስ ቢሆን አጵሎስም ቢሆን ፳፪ ፤
ኬፋም ቢሆን ዓለምም ቢሆን ሕይወትም ቢሆን ሞትም
ቢሆን ያለውም ቢሆን የሚመጣውም ቢሆን ፥ ሁሉ የእናንተ

፳፫ ፤ ነው ፤ እናንተም የክርስቶስ ናችሁ ክርስቶስም የእግዚአ
ብሔር ነው ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ፤ እንዲሁ ሰው እኛን እንደ ክርስቶስ ሎሌዎችና እንደ
፪ ፤ እግዚአብሔር ምሥጢር መጋቢዎች ይቍጠረን ። እንደ
ዚህም ሲሆን ፤ በመጋቢዎች ዘንድ የታመነ ሆኖ መገኘት
፫ ፤ ይፈለጋል ። ነገር ግን በእናንተ ዘንድ ወይም በሌላ ሰው
ዘንድ ብፈረድ ለእኔ ምንም አይደለም ፤ እኔም በራሴ እንኳ
፬ ፤ አልፈርድም ፤ በራሴ ላይ ምንም አላውቅምና ፤ ነገር ግን
፭ ፤ በዚህ አልጸድቅም ፤ እኔን የሚፈርድ ግን ጌታ ነው ። ስለ
ዚህም በጨለማ የተሰወረውን ደግሞ ወደ ብርሃን የሚያ
ወጣ የልብንም ምክር የሚገልጥ ጌታ እስኪመጣ ድረስ
ጊዜው ሳይደርስ አንዳች አትፍረዱ ፤ በዚያን ጊዜም ለእ
ያንዳንዱ ምስጋናው ከእግዚአብሔር ዘንድ ይሆናል ።
፮ ፤ ወንድሞች ሆይ ፤ ስለ አንዱ በአንዱ ላይ አንዳችሁም
እንዳይታበዩ ፥ ከተጻፈው አትለፍ የሚለውን በእኛ ትማሩ
ዘንድ ፤ ይህን በእናንተ ምክንያት ስለ ራሴና ስለ አጵሎስ
፯ ፤ እንደ ምሳሌ ተናገርሁ ። አንተ እንድትበልጥ ማን አደረ
ገህ ? ያልተቀበልኸውስ ምን አለህ ? የተቀበልህ ከሆ
ንህ ግን እንዳልተቀበልህ የምትመካ ስለ ምንድር ነው ?
፰ ፤ አሁን ጠግባችኋል ፤ አሁንስ ባለ ጠጎች ሆናችኋል ፤
ያለ እኛ ነግሣችኋል ፤ እኛ ደግሞ ከእናንተ ጋር እንድን
፱ ፤ ግሥ ብትነግሡ መልካም ይሆን ነበር ። ለዓለም ለመላ
እክትም ለሰዎችም መጫወቻ ሆነናልና ፤ እግዚአብሔር
እኛን ሐዋርያቱን ሞት እንደ ተፈረደባቸው ሰዎች ከሁሉ
፲ ፤ ይልቅ የኋለኞች እንዳደረገን ይመስለኛልና ። እኛ ስለ ክር
ስቶስ ሞኞች ነን እናንተ ግን በክርስቶስ ልባሞች ናችሁ ፤
እኛ ደካሞች ነን እናንተ ግን ኃይለኞች ናችሁ ፤ እናንተ
፲፩ ፤ የከበራችሁ ናችሁ እኛ ግን የተዋረድን ነን ። እስከዚህ
ሰዓት ድረስ እንራባለን ፤ እንጠማለን ፤ እንራቆታለን ፤ እን

ጐሰማለን ፤ እንከራተታለን ፤ በገዛ እጆቻችን እየሠራን እን ፲፪ ፤
ደክማለን ፤ ሲሰድቡን እንመርቃለን ፤ ሲያሳድዱን እንታ
ገሣለን ፤ ክፉ ሲናገሩን እንማልዳለን ፤ እስከ አሁን ድረስ ፲፫ ፤
የዓለም ጥራጊ የሁሉም ጉድፍ ሆነናል ።
እንደምወዳችሁ ልጆቼ አድርጌ ልገሥጻችሁ እንጂ ላሳ ፲፬ ፤
ፍራችሁ ይህን አልጽፍም ። በክርስቶስ እልፍ ሞግዚ ፲፭ ፤
ቶች ቢኖሩአችሁ ብዙ አባቶች የሉአችሁም ፤ እኔ በክርስ
ቶስ ኢየሱስ በወንጌል ወልጄአችኋለሁና ። እንግዲህ እኔን ፲፮ ፤
የምትመስሉ ሁኑ ብዬ እለምናችኋለሁ ። ስለዚህ የምወደ ፲፯ ፤
ውንና የታመነውን በጌታ ልጄ የሆነውን ጢሞቴዎስን
ልኬላችኋለሁ ፤ እኔም በየስፍራው በአብያተ ክርስቲያናት
ሁሉ እንደማስተምር በክርስቶስ ኢየሱስ የሚሆነውን
መንገዴን እርሱ ያሳስባችኋል ። አንዳንዱ ግን ወደ እና ፲፰ ፤
ንተ የማልመጣ እየመሰላቸው የታበዩ አሉ ፤ ነገር ግን ፲፱ ፤
ጌታ ቢፈቅድ ፈጥኜ ወደ እናንተ እመጣለሁ ፤ የትዕቢተ
ኞችንም ኃይል አውቃለሁ እንጂ ቃላቸውን አይደለም ፤
የእግዚአብሔር መንግሥት በኃይል ነው እንጂ በቃል ፳ ፤
አይደለምና ። ምን ትወዳላችሁ ? በበትር ወይስ በፍቅርና ፳፩ ፤
በየዋሃት መንፈስ ልምጣባችሁን ?

ምዕራፍ ፭ ።

በአጭር ቃል በእናንተ መካከል ዝሙት እንዳለ ይወ ፩ ፤
ራል የዚያም ዓይነት ዝሙት በአሕዛብ እንኳ የማይገኝ
ነው ፤ የአባቱን ሚስት ያገባ ሰው ይኖራልና ። እናንተም ፪ ፤
ታብያችኋል ፤ ይልቅስ እንድታዝኑ አይገባችሁምን ? ይህን
ሥራ የሠራው ከመካከላችሁ ይወገድ ።
እኔ ምንም እንኳ በሥጋ ከእናንተ ጋር ባልሆን ፤ በመ ፫ ፤
ንፈስ ከእናንተ ጋር ነኝ ፤ ከእናንተም ጋር እንዳለሁ ሆኜ
ይህን እንደዚህ በሠራው ላይ በጌታችን በኢየሱስ ክርስ
ቶስ ስም አሁን ፈርጄበታለሁ ፤ እናንተና መንፈሴም ከጌ
ታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል ጋር ተሰብስበን ፤ መን ፬ ፤

ፈሱ በጌታ በኢየሱስ ቀን ትድን ዘንድ እንደዚህ ያለው
ለሥጋው ጥፋት ለሰይጣን እንዲሰጥ ፍርዴ ነው ።
፮ ፤ መመካታችሁ መልካም አይደለም ። ጥቂት እርሾ ሊ
፯ ፤ ጡን ሁሉ እንዲያቦካ አታውቁምን ? እንግዲህ ያለ እርሾ
እንዳላችሁ አዲሱን ሊጥ ትሆኑ ዘንድ አሮጌውን እርሾ
፰ ፤ አስወግዱ ። ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶአልና ፤ ስለዚህ
በቅንነትና በእውነት ቂጣ በዓልን እናድርግ እንጂ በአሮጌ
እርሾ በክፋትና በግፍ እርሾም አይደለም ።
፱ ፤ ከሴሰኞች ጋር እንዳትተባበሩ በመልእክቴ ጻፍሁላችሁ ።
፲ ፤ በጠቅላላው የዚህን ዓለም ሴሰኞችን ፥ ወይም ገንዘብን
የሚመኙትን ነጣቂዎችንም ፥ ወይም ጣዖትን የሚያመል
ኩትን አላልሁም ፤ ይህስ ቢሆን ከዓለም ልትወጡ ይገባ
፲፩ ፤ ችሁ ነበር ። አሁን ግን ወንድሞች ከሚባሉት አንዱ ሴሰኛ
ወይም ገንዘብን የሚመኝ ወይም ጣዖትን የሚያመልክ ወይም
ተሳዳቢ ወይም ሰካር ወይም ነጣቂ ቢሆን ከእርሱ ጋር እን
ዳትተባበሩ እጽፍላችኋለሁ ፤ እንደነዚህ ካለው ጋር መብል
፲፪ ፤ እንኳን አትብሉ ። በውጭ ባሉ ሰዎች ላይ መፍረድ ምን
አግዶኝ ? በውስጥ ባሉ ሰዎች ላይ እናንተ አትፈርዱምን ?
፲፫ ፤ በውጭ ባሉቱ ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል ። ክፉ
ውን ከመካከላችሁ አውጡት ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ፤ ከእናንተ አንዱ ከባልንጀራው ጋር ሙግት ቢኖረው
በቅዱሳን ፊት በመፋረድ ፋንታ በዓመፀኞች ፊት ሊፋ
፪ ፤ ረድ ይደፍራልን ? ቅዱሳን በዓለም ላይ እንዲፈርዱ አታ
ውቁምን ? በዓለምስ ላይ ብትፈርዱ ከሁሉ ይልቅ ትንሽ
፫ ፤ ስለሚሆን ነገር ልትፈርዱ አትበቁምን ? የትዳር ጉዳይ
ይቅርና በመላእክት እንኳ እንድንፈርድ አታውቁምን ?
፬ ፤ እንግዲህ ስለ ትዳር ጉዳይ የፍርድ ቤት ቢያስፈልጋችሁ
በቤተ ክርስቲያን የተናቁትን ሰዎች ፈራጆች አድርጋችሁ
፭ ፤ ታስቀምጣላችሁን ? አሳፍራችሁ ዘንድ ይህን እላለሁ ።

እንደዚህ ነውን ? በወንድሞች መካከል ሽማግሌ ሊሆን
የሚችል አንድ አስተዋይ ሰው በእናንተ ዘንድ አይገኝ
ምን ? ነገር ግን ወንድም ወንድሙን ይከሳል ፥ ይህም በማ ፮ ፤
ያምኑ ፊት ይደረጋልን ?
እንግዲህ ፈጽሞ የእርስ በእርስ ሙግት እንዳለባችሁ ፯ ፤
በእናንተ ጉድለት ነው ። ብትበደሉ አይሻልምን ? ብትታ
ለሉስ አይሻልምን ? ነገር ግን እናንተ ትበድላላችሁ ታታ ፰ ፤
ልሉማላችሁ ፥ ያውም ወንድሞቻችሁን ።
ወይስ ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይ ፱ ፤
ወርሱ አታውቁምን ? አትሳቱ ፤ ሴሰኞች ቢሆኑ ወይም
ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንዝሮች ወይም ቀላ
ጮች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠሩ ወይም ሌቦች ፲ ፤
ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም ሰካሮች ወይም ተሳዳቢ
ዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይ
ወርሱም ። ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራች ፲፩ ፤
ሁ ፤ ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላ
ካችንም መንፈስ ታጥባችኋል ፥ ተቀድሳችኋል ፥ ጸድቃ
ችኋል ።
ሁሉ ተፈቅዶልኛል ፥ ሁሉ ግን አይጠቅምም ። ሁሉ ፲፪ ፤
ተፈቅዶልኛል ፥ በእኔ ላይ ግን አንድ ነገር እንኳ አይሠለ
ጥንብኝም ። መብል ለሆድ ነው ፥ ሆድም ለመብል ነው ፤ ፲፫ ፤
እግዚአብሔር ግን ይህንም ያንም ያጠፋቸዋል ። ሥጋ ግን
ለጌታ ነው እንጂ ለዝሙት አይደለም ፤ ጌታም ለሥጋ ነው ፤
እግዚአብሔርም ጌታንም አስነሣ እኛንም በኃይሉ ያስ ፲፬ ፤
ነሣናል ። ሥጋችሁ የክርስቶስ ብልቶች እንደ ሆነ አታው ፲፭ ፤
ቁምን ? እንግዲህ የክርስቶስን ብልቶች ወስጄ የጋለሞታ
ብልቶች ላድርጋቸውን ? አይገባም ። ወይስ ከጋለሞታ ፲፮ ፤
ጋር የሚተባበር አንድ ሥጋ እንዲሆን አታውቁምን ?
ሁለቱ አንድ ሥጋ ይሆናሉ ተብሎአልና ። ከጌታ ጋር የሚ ፲፯ ፤
ተባበር ግን አንድ መንፈስ ነው ። ከዝሙት ሽሹ ። ሰው ፲፰ ፤
የሚያደርገው ኃጢአት ሁሉ ከሥጋ ውጭ ነው ፤ ዝሙ

ትን የሚሠራ ግን በገዛ ሥጋው ላይ ኃጢአትን ይሠራል ።
፲፱ - ወይስ ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእና
፳ ንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ
አታውቁምን ? በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላ
ችሁም ፤ ስለዚህ በሥጋችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ስለ ጻፋችሁልኝስ ነገር ፥ ከሴት ጋር አለመገናኘት
፪ ለሰው መልካም ነው ። ነገር ግን ስለ ዝሙት ጠንቅ ለእያ
ንዳንዱ ለራሱ ሚስት ትኑረው ለእያንዳንዲቱ ደግሞ ለራ
፫ ስዋ ባል ይኑራት ። ባል ለሚስቱ የሚገባትን ያድርግላት ፥
፬ እንደዚሁም ደግሞ ሚስቲቱ ለባልዋ ። ሚስት በገዛ ሥጋዋ
ላይ ሥልጣን የላትም ፥ ሥልጣን ለባልዋ ነው እንጂ ፤
እንዲሁም ደግሞ ባል በገዛ ሥጋው ላይ ሥልጣን የለውም ፥
፭ ሥልጣን ለሚስቱ ነው እንጂ ። ለጸሎት ትተጉ ዘንድ ተስ
ማምታችሁ ለጊዜው ካልሆነ በቀር ፥ እርስ በርሳችሁ አት
ከላከሉ ፤ ራሳችሁን ስለ አለመግዛት ሰይጣን እንዳይፈታ
፮ ተናችሁ ደግሞ አብራችሁ ሁኑ ። ዳሩ ግን ይህን እንደ
፯ ፈቃድ እላለሁ እንጂ እንደ ትእዛዝ አይደለም ። ሰው ሁሉ
እንደ እኔ ሊሆን እወዳለሁና ፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ከእ
ግዚአብሔር ለራሱ የጸጋ ስጦታ አለው ፥ አንዱ እንደዚህ
ሁለተኛውም እንደዚያ ።
፰ ላላገቡና ለመበለቶች ግን እላለሁ ፥ እንደ እኔ ቢኖሩ
፱ ለእነርሱ መልካም ነው ፤ ነገር ግን በምኞት ከመቃጠል
መጋባት ይሻላልና ራሳቸውን መግዛት ባይችሉ ያግቡ ።
፲ - ሚስትም ከባልዋ አትለያይ ፥ ብትለያይ ግን ሳታገባ
፲፩ ትኑር ወይም ከባልዋ ትታረቅ ፥ ባልም ሚስቱን አይተ
ዋት ብዬ የተጋቡትን አዛቸዋለሁ ፥ እኔ ግን አላዝም ፤
ጌታ እንጂ ።
፲፪ ሌሎችንም እኔ እላለሁ ፥ ጌታም አይደለም ፤ ከወንድ
ሞች ወገን ያላመነች ሚስት ያለችው ቢኖር እርስዋም

ከእርሱ ጋር ልትቀመጥ ብትስማማ ፥ አይተዋት ፤ ያላመነ ፲፫
ባል ያላት ሚስትም ብትኖር ይህ ከእርስዋ ጋር ሊቀመጥ
ቢስማማ ፥ አትተወው ። ያላመነ ባል በሚስቱ ተቀ ፲፬
ድሶአልና ፥ ያላመነችም ሚስት በባልዋ ተቀድሳለች ፤
አለዚያ ልጆቻችሁ ርኩሳን ናቸው ፤ አሁን ግን የተቀ
ደሱ ናቸው ። የማያምን ግን ቢለይ ይለይ ፤ ወንድም ቢሆን ፲፭
ወይም እኅት እንዲህ በሚመስል ነገር አይገዙም ፤ እግዚአ
ብሔር ግን በሰላም ጠርቶናል ። አንቺ ሴት ፥ ባልሽን ታድ ፲፮
ኚ እንደ ሆንሽ ምን ታውቂአለሽ ? ወይስ ፥ አንተ ሰው ፥
ሚስትህን ታድን እንደ ሆንህ ምን ታውቃለህ ?
ብቻ ለእያንዳንዱ እግዚአብሔር እንደ ከፈለለት እያን ፲፯
ዳንዱንም እግዚአብሔር እንደ ጠራው እንዲሁ ይመላለ
ስ ። እንዲሁም በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እደነግጋለሁ ።
ማንም ተገርዞ ሳለ ተጠርቶ እንደ ሆነ ፥ ወደ አለመገረዝ ፲፰
አይመለስ ፤ ማንም ሳይገረዝ ተጠርቶ እንደ ሆነ አይገረዝ ።
መገረዝ ቢሆን አለመገረዝም ቢሆን ከንቱ ነው ፥ የእግዚ ፲፱
አብሔርን ትእዛዝ መጠበቅ ነው እንጂ ። እያንዳንዱ በተ ፳
ጠራበት መጠራት እንደዚሁ ይኑር ። ባሪያ ሆነህ ተጠር ፳፩
ተህ እንደ ሆነ አይገድህም ፤ አርነት ልትወጣ ቢቻልህ
ግን አርነትን ተቀበል ። ባሪያ ሆኖ በጌታ የተጠራ የጌታ ፳፪
ነጻ ነውና ፤ እንዲሁም ነጻ ሆኖ የተጠራ የክርስቶስ ባሪያ
ነው ። በዋጋ ተገዝታችኋል ፤ የሰው ባሪያዎች አትሁኑ ። ፳፫
ወንድሞች ሆይ ፥ እያንዳንዱ በተጠራበት እንደዚሁ ሆኖ ፳፬
በእግዚአብሔር ዘንድ ይኑር ።
ስለ ደናግልም የጌታ ትእዛዝ የለኝም ፥ ነገር ግን የታመ ፳፭
ን ሆን ዘንድ ከጌታ ምሕረትን የተቀበልሁ እንደ መሆኔ
ምክር እመክራለሁ ። እንግዲህ ስለ አሁኑ ችግር ይህ መል ፳፮
ካም ይመስለኛል ፤ ሰው እንዲህ ሆኖ ቢኖር መልካም
ነው ። በሚስት ታስረህ እንደ ሆንህ መፈታትን አትሻ ፤ ፳፯
በሚስት አልታሰርህ እንደ ሆንህ ሚስትን አትሻ ። ብታ ፳፰
ገባ ግን ኃጢአት አትሠራም ድንግሊቱም ብታገባ ኃጢ

እት አትሠራም ፤ ነገር ግን እንዲህ በሚያደርጉ በሥጋቸው
ላይ መከራ ይሆንባቸዋል ፥ እኔም እራራላችሁ ነበር ።
፳፱ ፤ ዳሩ ግን ፥ ወንድሞች ሆይ ፥ ይህን እናገራለሁ ፤ ዘመኑ
አጭር ሆኖአል ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሚስቶች ያሉአቸው
፴ ፤ እንደሌላቸው ይሁኑ ፥ የሚያለቅሱም እንደማያለቅሱ ፥
ደስ የሚላቸውም ደስ እንደማይላቸው ፥ የሚገዙም ምንም
፴፩ ፤ እንደሌላቸው ፥ በዚችም ዓለም የሚጠቀሙ በሙሉ እንደ
ማይጠቀሙባት ይሁኑ ፤ የዚች ዓለም መልክ አላፊ ነውና ።
፴፪ ፤ ነገር ግን ያለ አሳብ ልትኖሩ እወዳለሁ ። ያላገባው ጌታ
፴፫ ፤ ን እንዴት ደስ እንዲያሰኘው የጌታን ነገር ያስባል ፤ ያገ
ባው ግን ሚስቱን እንዴት ደስ እንዲያሰኛት የዓለምን
፴፬ ፤ ነገር ያስባል ፥ ልቡም ተከፍሎአል ። ያልተጋባች ሴትና
ድንግል በሥጋም በነፍስም እንዲቀደሱ የጌታን ነገር ያስ
ባሉ ፤ የተጋባች ግን ባልዋን እንዴት ደስ እንድታሰኘው
፴፭ ፤ የዓለምን ነገር ታስባለች ። ይህንም ለራሳችሁ ጥቅም እላ
ለሁ ፤ በአገባብ እንድትኖሩ ሳትባክኑም በጌታ እንድት
ጸኑ ነው እንጂ ላጠምዳችሁ ብዬ አይደለም ።
፴፮ ፤ ዳሩ ግን ማግባት ወደሚገባው ዕድሜ በደረሰ ጊዜ ስለ
ድንግልናዋ ያፈረ ሰው ቢኖር ፥ የወደደውን ያድርግ ፤
፴፯ ፤ ኃጢአት የለበትም ፤ ይጋቡ ። ሳይናወጥ በልቡ የጸና ግን
ግድ የለበትም ፥ የወደደውን እንዲያደርግ ተፈቅዶለታል ፤
ድንግልናዋንም በልቡ ይጠብቅ ዘንድ ቢጸና ፥ መልካም
፴፰ ፤ አደረገ ። እንዲሁም ድንግልን ያገባ መልካም አደረገ ያላ
ገባም የተሻለ አደረገ ።
፴፱ ፤ ሴት ባልዋ በሕይወት ሳለ የታሰረች ናት ፤ ባልዋ ቢሞ
ት ግን በጌታ ይሁን እንጂ የወደደችውን ልታገባ ነጻነት
፵ ፤ አላት ። እንደ ምክሬ ግን እንዳለች ብትኖር ደስተኛ ናት ፤
እኔም ደግሞ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ያለ ይመስለ
ኛል ።

ምዕራፍ ፰ ።

ለጣዖት ስለ ተሠዋ ሥጋም ፥ ሁላችን እውቀት እንዳለን ፩ ፤
እናውቃለን ። እውቀት ያስታብያል ፍቅር ግን ያንጻል ።
ማንም አንዳች የሚያውቅ ቢመስለው ሊያውቅ እንደሚ ፪ ፤
ገባው ገና አላወቀም ፤ ማንም ግን እግዚአብሔርን ቢወድ ፫ ፤
እርሱ በእርሱ ዘንድ የታወቀ ነው ።
እንግዲህ ለጣዖት የተሠዋውን ሥጋ ስለ መብላት ፥ ፬ ፤
ጣዖት ሁሉ በዓለም ከንቱ እንደ ሆነ ከአንዱም በቀር
ማንም አምላክ እንደሌለ እናውቃለን ። መቼም ብዙ አማ ፭ ፤
ልክትና ብዙ ጌቶች እሉ ፤ ነገር ግን በሰማይ ሆነ በምድርም
ሆነ አማልክት የተባሉ ምንም ቢኖሩ ፥ ለእኛስ ነገር ሁሉ ፮ ፤
ከእርሱ የሆነ እኛም ለእርሱ የሆንን አንድ አምላክ አብ
አለን ፥ ነገር ሁሉም በእርሱ በኩል የሆነ እኛም በእርሱ
በኩል የሆንን አንድ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አለን ።
ነገር ግን ይህ እውቀት በሁሉ ዘንድ አይገኝም ፤ አንዳ ፯ ፤
ንዶች ግን ጣዖትን እስከ አሁን ድረስ ስለ ለመዱ ፥ ለጣ
ዖት የተሠዋ ነው ብለው ይበላሉና ሕሊናቸው ደካማ ስለ
ሆነ ይረከሳል ። መብል ግን ወደ እግዚአብሔር አያቀር ፰ ፤
በንም ፤ ባንበላም ምንም አይጐድለንም ብንበላም ምንም
አይተርፈንም ። ዳሩ ግን ይህ መብታችሁ ለደካሞች ዕን ፱ ፤
ቅፋት እንዳይሆንባቸው ተጠንቀቁ ። አንተ እውቀት ፲ ፤
ያለህ በጣዖት ቤት በማዕድ ስትቀመጥ አንድ ሰው ቢያ
ይህ ፥ ደካማ ሰው ቢሆን ለጣዖት የተሠዋውን ለመብላት
ሕሊናው አይታነጽበትምን ? በአንተ እውቀትም ይህ ፲፩ ፤
ደካማ ይጠፋል ፥ እርሱም ክርስቶስ የሞተለት ወንድም
ነው ። እንዲህም ወንድሞችን እየበደላችሁ ደካማም ፲፪ ፤
የሆነውን ሕሊናቸውን እያቈሰላችሁ ክርስቶስን ትበድላ
ላችሁ ። ስለዚህም መብል ወንድሜን የሚያሰናክለው ፲፫ ፤
ከሆነ ፥ ወንድሜን እንዳላሰናክለው ለዘላለም ከቶ ሥጋ
አልበላም ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ እኔ ነጻ አይደለሁምን ? ሐዋርያስ አይደለሁምን ? ጌታ
ችንን ኢየሱስ ክርስቶስንስ አላየሁትምን ? እናንተስ በጌታ
፪ ሥራዬ አይደላችሁምን ? የሐዋርያነቴ ማኅተም በጌታ
እናንተ ናችሁና ለሌሎች ሐዋርያ ባልሆን ለእናንተስ
ምንም ቢሆን ሐዋርያ ነኝ ።
፫ ፬ ለሚመረምሩኝ መልሴ ይህ ነው ። ልንበላና ልንጠጣ
፭ መብት የለንምን ? እንደ ሌሎቹ ሐዋርያትና እንደ ጌታ
ወንድሞች እንደ ኬፋም ፥ እኅት ሚስታችንን ይዘን ልን
፮ ዞር መብት የለንምን ? ወይስ ሥራን ለመተው መብት
፯ የሌለን እኔና በርናባስ ብቻ ነን ? ከቶ በገዛ ገንዘቡ በወታ
ደርነት የሚያገለግል ማን ነው ? ወይስ ወይን ተክሎ ፍሬ
ውን የማይበላ ማን ነው ? ወይስ መንጋ እየጠበቀ ከመን
ጋው ወተት የማይጠጣ ማን ነው ?
፰ ይህን በሰው ሥልጣን ብቻ እላለሁን ? ሕግስ ደግሞ
፱ ያን አይልምን ? የሚያበራየውን በሬ አፉን አትሰር ተብሎ
በሙሴ ሕግ ተጽፎአልና ። እግዚአብሔርስ ስለ በሬዎች
፲ ይገደዋልን ? ይህን የሚለው ፈጽሞ ስለ እኛ አይደለምን ?
የሚያርስ በተስፋ ሊያርስ የሚያበራይም እንዲካፈል በተ
ስፋ ሊያበራይ ስለሚገባው በእውነት ስለ እኛ ተጽፎአል ።
፲፩ እኛ መንፈሳዊን ነገር የዘራንላችሁ ከሆንን የእናንተን የሥ
፲፪ ጋዊን ነገር እኛ ብናጭድ ትልቅ ነገር ነውን ? ሌሎች በእ
ናንተ ላይ ይህን መብት የሚካፈሉ ከሆኑ እኛማ ይልቁን
እንዴታ ?
ነገር ግን የክርስቶስን ወንጌል እንዳንከለክል በሁሉ
፲፫ እንታገሣለን እንጂ በዚህ መብት አልተጠቀምንም ። በመ
ቅደስ ነገር የሚያገለግሉ ከመቅደስ የሆነውን ነገርን እን
ዲመገቡ ፥ በመሠዊያውም የሚቆሙ ከመሠዊያው እንዲካ
፲፬ ፈሉ አታውቁምን ? እንዲሁ ደግሞ ወንጌልን የሚሰብኩ
ከወንጌል ቀለብ እንዲቀበሉ ጌታ ደንግጎአል ።
፲፭ እኔ ግን ከእነዚህ ሁሉ ምንም አልተጠቀምሁም ። እን

ዲህ እንዲሆንልኝ ይህን አልጽፍም ፤ ማንም ትምክህቴን
ከንቱ ከሚያደርግብኝ ሞት ይሻለኛልና ። ወንጌልን ብሰ ፲፮
ብክ እንኳ የምመካበት የለኝም ፤ ግድ ደርሶብኝ ነውና ፤
ወንጌልንም ባልሰብክ ወዮልኝ ። ይህን በፈቃዴ ባደርገው ፲፯
ደመወዝ አለኝና ፤ ያለ ፈቃዴ ግን ባደርገው መጋቢነት
በአደራ ተሰጥቶኛል ። እንግዲህ ደመወዜ ምንድር ነው ፤ ፲፰
ወንጌልን እየሰበክሁ በወንጌል ካለኝ መብት በሙሉ እን
ዳልጠቀም ወንጌልን ያለ ዋጋ ብናገር ነው ።
ከሰው ሁሉ አርነት የወጣሁ ስሆን የሚበልጡትን እን ፲፱
ድጠቅም እንደ ባሪያ ራሴን ለሁሉ አስገዛለሁ ። አይሁድ ፳
ንም እጠቅም ዘንድ ከአይሁድ ጋር እንደ አይሁዳዊ ሆንሁ ፤
ከሕግ በታች ያሉትን እጠቅም ዘንድ ፥ እኔ ራሴ ከሕግ
በታች ሳልሆን ፥ ከሕግ በታች ላሉት ከሕግ በታች እንዳ
ለሁ ሆንሁ ፤ ሕግ የሌላቸውን እጠቅም ዘንድ ፥ ያለ እግዚ ፳፩
አብሔር ሕግ ሳልኖር ነገር ግን በክርስቶስ ሕግ በታች
ሳለሁ ፥ ሕግ ለሌላቸው ሕግ እንደ ሌለኝ ሆንሁ ፤ ደካሞ ፳፪
ችን እጠቅም ዘንድ ለደካሞች እንደ ደካማ ሆንሁ ፤ በሁሉ
መንገድ አንዳንዶችን አድን ዘንድ ፥ ከሁሉ ጋር በሁሉ
ነገር እንደ እነርሱ ሆንሁ ። በወንጌልም ማኅበረተኛ ፳፫
እሆን ዘንድ ስለ ወንጌል ሁሉን አደርጋለሁ ።
በእሽቅድምድም ስፍራ የሚሮጡት ፥ ሁሉ እንዲሮጡ ፳፬
ነገር ግን አንዱ ብቻ ዋጋውን እንዲቀበል አታውቁምን ?
እንዲሁም ታገኙ ዘንድ ሩጡ ። የሚታገልም ሁሉ በነገር ፳፭
ሁሉ ሰውነቱን ይገዛል ፤ እነዚያም የሚጠፋውን አክሊል
ሊያገኙ ነው ፥ እኛ ግን የማይጠፋውን ። ስለዚህ እኔ ያለ ፳፮
አሳብ እንደሚሮጥ ሁሉ እንዲሁ አልሮጥም ፥ ነፋስን እን
ደሚጐስም ሁሉ እንዲሁ አልጋደልም ፤ ነገር ግን ለሌሎች ፳፯
ከሰበክሁ በኋላ ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ሥጋዬን እየ
ጐሰምሁ አስገዛዋለሁ ።

ምዕራፍ ፲ ።

ወንድሞች ሆይ ፥ ይህን ታውቁ ዘንድ እወዳለሁ ። አባቶ ፩

ቶቻችን ሁሉ ከደመና በታች ነበሩ ሁሉም በባሕር መካከል
፪ ተሻገሩ ፤ ሁሉም በሙሴ ይተባበሩ ዘንድ በደመናና በባ
፫ ፬ ሕር ተጠመቁ ፤ ሁሉም ያን መንፈሳዊ መብል በሉ ፤ ሁ
ሉም ያን መንፈሳዊ መጠጥ ጠጡ ፤ ይከተላቸው ከነበረው
ከመንፈሳዊ ዓለት ጠጥተዋልና ፤ ያም ዓለት ክርስቶስ
፭ ነበረ ። እግዚአብሔር ግን ከእነርሱ በሚበዙት ደስ አላ
ለውም ፤ በምድረ በዳ ወድቀዋልና ።
፮ እነዚህም ክፉ ነገር እንደ ተመኙ እኛ ደግሞ እንዳን
፯ መኝ ይህ ምሳሌ ሆነልን ። ሕዝብም ሊበሉ ሊጠጡም
ተቀመጡ ሊዘፍኑም ተነሡ ተብሎ እንደ ተጻፈ ከእነርሱ
እንዳንዶቹ እንዳደረጉት ጣዖትን የምታመልኩ አትሁኑ ።
፰ ከእነርሱም እንዳንዶቹ እንደ ሴሰኑ በአንድ ቀንም ሁለት
፱ እልፍ ከሦስት ሺህ እንደ ወደቁ እንሴስን ። ከእነርሱም
እንዳንዶቹ ጌታን እንደ ተፈታተኑት በእባቦችም እንደ
፲ ጠፉ ጌታን እንፈታተን ። ከእነርሱም እንዳንዶቹ እንዳን
ጐረጐሩ በሚያጠፋውም እንደ ጠፉ አታንጐርጕሩ ።
፲፩ ይህም ሁሉ እንደ ምሳሌ ሆነባቸው ፤ እኛንም የዘመናት
፲፪ መጨረሻ የደረሰብንን ሊገሥጸን ተጻፈ ። ስለዚህ እንደ
፲፫ ቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ ። ለሰው ሁሉ
ከሚሆነው በቀር ምንም ፈተና አልደረሰባችሁም ፤ ነገር
ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈ
ቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው ፤ ትታገሡም ዘንድ እን
ድትችሉ ከፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያደርግላች
ኋል ።
፲፬ ስለዚህ ፥ ወዳጆቼ ሆይ ፥ ጣዖትን ከማምለክ ሽሹ ። ልባ
፲፭ ሞች እንደ መሆናችሁ እላለሁ ፤ በምለው ነገር እናንተ
፲፮ ፍረዱ ። የምንባርከው የበረከት ጽዋ ከክርስቶስ ደም ጋር
ኅብረት ያለው አይደለምን ? የምንቈርሰውስ እንጀራ ከክ
፲፯ ርስቶስ ሥጋ ጋር ኅብረት ያለው አይደለምን ? አንድ እን
ጀራ ስለ ሆነ ፥ እኛ ብዙዎች ስንሆን አንድ ሥጋ ነን ፤ ሁላ
፲፰ ችን ያን አንዱን እንጀራ እንካፈላለንና ። በሥጋ የሆነ

ውን እስራኤል ተመልከቱ ፤ መሥዋዕቱን የሚበሉ የመ
ሠዊያው ማኅበረተኞች አይደሉምን ? እንግዲህ ምን እላ ፲፱
ለሁ ? ለጣዖት የተሠዋ ምናምን ነው እላለሁን ? ወይስ
ጣዖት ምናምን እንዲሆን እላለሁን ? አይደለም ፤ ነገር ፳
ግን አሕዛብ የሚሠዉት ለአጋንንት እንዲሆን እንጂ ለእ
ግዚአብሔር እንዳይሠዉ እላለሁ ፤ ከአጋንንትም ጋር ማኅ
በረተኞች እንድትሆኑ አልወድም ። የጌታን ጽዋና የአ ፳፩
ጋንንትን ጽዋ ልትጠጡ አትችሉም ፤ ከጌታ ማዕድና ከአ
ጋንንት ማዕድ ልትካፈሉ አትችሉም ። ወይስ ጌታን እና ፳፪
ስቀናውን ? እኛስ ከእርሱ ይልቅ እንበረታለንን ?
ሁሉ ተፈቅዶልኛል ፤ ሁሉ ግን የሚጠቅም አይደለም ፤ ፳፫
ሁሉ ተፈቅዶልኛል ፤ ነገር ግን ሁሉ የሚያንጽ አይደለም ።
እያንዳንዱ የባልንጀራውን ጥቅም እንጂ አንድ ስንኳ ፳፬
የራሱን ጥቅም አይፈልግ ። በሥጋ ገበያ የሚሸጠውን ፳፭
ሁሉ ከሕሊና የተነሣ ሳትመራመሩ ብሉ ፤ ምድርና በእ ፳፮
ርስዋ የሞላባት ሁሉ የጌታ ነውና ። ከማያምኑ ሰዎች አን ፳፯
ዱም ቢጠራችሁ ልትሄዱም ብትወዱ ከሕሊና የተነሣ
ሳትመራመሩ የሚያቀርቡላችሁን ሁሉ ብሉ ። ማንም ፳፰
ግን ፦ ይህ ለጣዖት የተሠዋ ነው ቢላችሁ ከዚያ ካስታወ
ቃችሁና ከሕሊና የተነሣ አትብሉ ፤ ስለ ባልንጀራህ ሕሊና ፳፱
እንጂ ስለ ገዛ ሕሊናህ አልናገርም ። አርነቴ በሌላ ሰው
ሕሊና የሚፈረድ ስለ ምንድር ነው ? እኔም በጸጋ ፴
ብበላ ፥ በነገሩ ስለማመሰግንበት ስለ ምን እሰደባለሁ ?
እንግዲህ የምትበሉ ወይም የምትጠጡ ብትሆኑ ወይም ፴፩
ማናቸውን ነገር ብታደርጉ ሁሉን ለእግዚአብሔር ክብር
አድርጉት ። እኔ ደግሞ ብዙዎቹ ይድኑ ዘንድ ለጥቅማቸው ፴፪
እንጂ የራሴን ጥቅም ሳልፈልግ በሁሉ ነገር ሰውን ሁሉ ፴፫
ደስ እንደማሰኝ ፥ ለአይሁድም ለግሪክም ሰዎች ለእግዚአ
ብሔር ቤተ ክርስቲያንም ማሰናከያ አትሁኑ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እኔን ምሰሉ ። ፩

፪ ፤ ወንድሞች ሆይ ፥ በሁሉ ስለምታስቡኝና አሳልፌ እንደ
ሰጠኋችሁ ወግን ፈጽማችሁ ስለ ያዛችሁ አመሰግናችኋ
፫ ፤ ለሁ ። ነገር ግን የወንድ ሁሉ ራስ ክርስቶስ ፥ የሴትም ራስ
ወንድ ፥ የክርስቶስም ራስ እግዚአብሔር እንደ ሆነ ልታ
፬ ፤ ውቁ እወዳለሁ ። ራሱን ተከናንቦ የሚጸልይ ወይም ትን
፭ ፤ ቢት የሚናገር ወንድ ሁሉ ራሱን ያዋርዳል ። ራስዋን
ሳትሸፍን ግን የምትጸልይ ወይም ትንቢት የምትናገር
ሴት ሁሉ ራስዋን ታዋርዳለች ፤ እንደ ተላጨች ያህል
፮ ፤ አንድ ነውና ። ሴትም ራስዋን ባትሸፍን ጠጕርዋን ደግሞ
ትቈረጥ ፤ ለሴት ግን ጠጕርዋን መቈረጥ ወይም መላጨት
፯ ፤ የሚያሳፍር ከሆነ ራስዋን ትሸፍን ። ወንድ የእግዚአብሔር
ምሳሌና ክብር ስለ ሆነ ራሱን መከናነብ አይገባውም ፤
፰ ፤ ሴት ግን የወንድ ክብር ናት ። ሴት ከወንድ ናት እንጂ
፱ ፤ ወንድ ከሴት አይደለምና ። ሴት ስለ ወንድ ተፈጠረች
፲ ፤ እንጂ ወንድ ስለ ሴት አልተፈጠረምና ። ስለዚህ ሴት ከመ
፲፩ ፤ ላእክት የተነሣ በራስዋ ሥልጣን ሊኖራት ይገባል ። ነገር
ግን በጌታ ዘንድ ሴት ያለ ወንድ ወንድም ያለ ሴት አይ
፲፪ ፤ ሆንም ። ሴት ከወንድ እንደ ሆነች እንዲሁ ወንድ ደግሞ
፲፫ ፤ በሴት ነውና ፥ ሁሉም ከእግዚአብሔር ነው ። በእናንተ
በራሳችሁ መካከል ፍረዱ ፤ ሴት ራስዋን ሳትሸፍን ወደ
፲፬ - እግዚአብሔር ልትጸልይ ይገባታልን ? ወንድ ጠጕሩን
፲፭ ፤ ቢያስረዝም ነውር እንዲሆንበት ፥ ሴት ግን ጠጕርዋን
ብታስረዝም ክብር እንዲሆንላት ተፈጥሮ እንኳ አያስተ
ምራችሁምን ? ጠጕርዋ መጐናጸፊያ ሊሆን ተሰጥቶአታ
፲፮ ፤ ልና ። ዳሩ ግን ማንም ሊከራከር ቢፈቅድ ፥ እኛ ወይም
የእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት እንዲህ ያለ ልማድ
የለንም ።
፲፯ ፤ ነገር ግን በምትሰበሰቡበት ጊዜ ለሚከፋ እንጂ ለሚ
ሻል ስላልሆነ ይህን ትእዛዝ ስሰጥ የማመሰግናችሁ አይ
፲፰ ፤ ደለም ። በመጀመሪያ ወደ ማኅበር ስትሰበሰቡ በመካከላ
ችሁ መለያየት እንዳለ እሰማለሁና ፥ በአንድ በኩልም

አምናለሁ ። በእናንተ ዘንድ የተፈተኑት እንዲገለጡ በመ ፲፱ ፤
ካከላችሁ ወገናች ደግሞ ሊሆን ግድ ነውና ። እንግዲህ ፳ ፤
አብራችሁ ስትሰበሰቡ የምትበሉት የጌታ እራት አይደ
ለም ፤ በመብላት ጊዜ እያንዳንዱ የራሱን እራት ይበላልና ፥ ፳፩ ፤
አንዱም ይራባል አንዱ ግን ይሰክራል ። የምትበሉባቸ ፳፪ ፤
ውና የምትጠጡባቸው ቤቶች የሉችሁምን ? ወይስ የእግዚ
አብሔርን ማኅበር ትንቃላችሁን አንዳችም የሌላቸውን
ታሳፍራላችሁን ? ምን ልበላችሁ ? በዚህ ነገር ላመሰግና
ችሁን ? አላመሰግናችሁም ።
ለእናንተ ደግሞ አሳልፌ የሰጠሁትን እኔ ከጌታ ተቀብ ፳፫ ፤
ያለሁና ፤ ጌታ ኢየሱስ አልፎ በተሰጠባት በዚያች ሌሊት
እንጀራን አንሥቶ አመሰገነ ፥ ቈርሶም ፦ እንካችሁ ብሉ ፤ ፳፬ ፤
ይህ ስለ እናንተ የሚሆን ሥጋዬ ነው ፤ ይህን ለመታሰቢ
ያዬ አድርጉት አለ ። እንደዚሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን ፳፭ ፤
ደግሞ አንሥቶ ፦ ይህ ጽዋ በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን
ነው ፤ በጠጣችሁት ጊዜ ሁሉ ይህን ለመታሰቢያዬ አድ
ርጉት አለ ። ይህን እንጀራ በበላችሁ ጊዜ ሁሉ ፥ ይህንም ፳፮ ፤
ጽዋ በጠጣችሁ ጊዜ ሁሉ ጌታ እስኪመጣ ድረስ ሞቱን
ትናገራላችሁና ።
ስለዚህ ሳይገባው ይህን እንጀራ የበላ ወይም የጌታን ፳፯ ፤
ጽዋ የጠጣ ሁሉ የጌታ ሥጋና ደም ዕዳ አለበት ። ሰው ግን ፳፰ ፤
ራሱን ይፈትን ፤ እንዲሁም ከእንጀራው ይብላ ከጽዋውም
ይጠጣ ፤ ሳይገባው የሚበላና የሚጠጣ የጌታን ሥጋ ስለ ፳፱ ፤
ማይለይ ለራሱ ፍርድ ይበላልና ፥ ይጠጣልምና ። ስለዚህ ፴ ፤
በእናንተ ዘንድ የደከሙና የታመሙ ብዙዎች አሉ አያሌ
ዎችም አንቀላፍተዋል ። ራሳችንን ብንመረምር ግን ባል ፴፩ ፤
ተፈረደብንም ነበር ፤ ነገር ግን በተፈረደብን ጊዜ ፥ ከዓ ፴፪ ፤
ለም ጋር እንዳንኰነን በጌታ እንገሠጻለን ።
ስለዚህ ፥ ወንድሞቼ ሆይ ፥ ለመብላት በተሰበሰባችሁ ፴፫ ፤
ጊዜ እርስ በርሳችሁ ተጠባበቁ ። ማንም የራበው ቢኖር ፴፬ ፤

ለፍርድ እንዳትሰበሰቡ በቤቱ ይብላ ። የቀረውንም ነገር
በመጣሁ ጊዜ እደነግጋለሁ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ፤ ስለ መንፈሳዊ ነገርም ፥ ወንድሞች ሆይ ፥ ታውቁ
፪ ፤ ዘንድ እወዳለሁ ። አሕዛብ ሳላችሁ በነበራችሁም ጊዜ እን
ደምትመሩ ድምፅ ወደሌላቸው ወደ ጣዖታት እንደ ተወ
፫ ፤ ሰዳችሁ ታውቃላችሁ ። ስለዚህ ማንም በእግዚአብሔር
መንፈስ ሲናገር ፦ ኢየሱስ የተረገመ ነው የሚል እንደ
ሌለ ፥ በመንፈስ ቅዱስም ካልሆነ በቀር ፦ ኢየሱስ ጌታ
ነው ሊል አንድ እንኳ እንዳይችል አስታውቃችኋለሁ ።
፬ ፤ የጸጋም ስጦታ ልዩ ልዩ ነው መንፈስ ግን አንድ ነው ፤
፭ ፤ ፮ ፤ አገልግሎትም ልዩ ልዩ ነው ጌታም አንድ ነው ፤ አሠራ
ርም ልዩ ልዩ ነው ፥ ሁሉን በሁሉ የሚያደርግ እግዚአብ
፯ ፤ ሔር ግን አንድ ነው ። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን መግለጥ
፰ ፤ ለእያንዳንዱ ለጥቅም ይሰጠዋል ። ለአንዱ ጥበብን መና
ገር በመንፈስ ይሰጠዋልና ፥ ለአንዱም በዚያው መንፈስ
፱ ፤ እውቀትን መናገር ይሰጠዋል ፤ ለአንዱም በዚያው መንፈስ
እምነት ፥ ለአንዱም በአንዱ መንፈስ የመፈወስ ስጦታ ፥
፲ ፤ ለአንዱም ተአምራትን ማድረግ ፥ ለአንዱም ትንቢትን
መናገር ፥ ለአንዱም መናፍስትን መለየት ፥ ለአንዱም
በልዩ ዓይነት ልሳን መናገር ፥ ለአንዱም በልሳኖች የተነ
፲፩ ፤ ገረውን መተርጐም ይሰጠዋል ፤ ይህን ሁሉ ግን ያ አንዱ
መንፈስ እንደሚፈቅድ ለእያንዳንዱ ለብቻው እያካፈለ
ያደርጋል ።
፲፪ ፤ አካልም አንድ እንደ ሆነ ብዙም ብልቶች እንዳሉበት
ነገር ግን የአካል ብልቶች ሁሉ ብዙዎች ሳሉ አንድ አካል
፲፫ ፤ እንደ ሆኑ ፥ ክርስቶስ ደግሞ እንዲሁ ነው ፤ አይሁድ ብን
ሆን የግሪክ ሰዎችም ብንሆን ባሪያዎችም ብንሆን ጨዋ
ዎችም ብንሆን እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል
እንድንሆን ተጠምቀናልና ። ሁላችንም አንዱን መንፈስ

ጠጥተናል ።
አካል ብዙ ብልቶች እንጂ አንድ ብልት አይደለምና ። ፲፬ ፤
እግር ፦ እጅ አይደለሁምና የአካል ክፍል አይደለሁም ፲፭ ፤
ብትል ፥ ይህን በማለትዋ የአካል ክፍል መሆንዋ ይቀራልን ?
ጆሮም ፦ ዓይን አይደለሁምና የአካል ክፍል አይደለ ፲፮ ፤
ሁም ቢል ፥ ይህን በማለቱ የአካል ክፍል መሆኑ ይቀራ
ልን ? አካል ሁሉ ዓይን ቢሆን መስማት ወዴት በተገኘ ? ፲፯ ፤
ሁሉም መስማት ቢሆን ማሽተት ወዴት በተገኘ ? አሁን ፲፰ ፤
ግን እግዚአብሔር እንደ ወደደ ብልቶችን እያንዳንዳቸው
በአካል አድርጎአል ። ሁሉም አንድ ብልት ቢሆንስ አካል ፲፱ ፤
ወዴት በሆነ ? ዳሩ ግን አሁን ብልቶች ብዙዎች ናቸው ፳ ፤
አካል ግን አንድ ነው ። ዓይን እጅን ፦ አታስፈልገኝም ፳፩ ፤
ልትለው አትችልም ፥ ወይም ራስ ደግሞ እግሮችን ፦ አታ
ስፈልጉኝም ሊላቸው አይችልም ። ነገር ግን ደካሞች የሚ ፳፪ ፤
መስሉ የአካል ብልቶች ይልቁን የሚያስፈልጉ ናቸው ፤
ከአካልም ብልቶች ያልከበሩ ሆነው የሚመስሉን በሚበዛ ፳፫ ፤
ክብር እናለብሳቸዋለን ፥ በምናፍርባቸውም ብልቶቻችን
ክብር ይጨመርላቸዋል ፤ ክብር ያላቸው ብልቶቻችን ግን ፳፬ ፤
ይህ አያስፈልጋቸውም ። ነገር ግን ብልቶች እርስ በርሳ ፳፭ ፤
ቸው በትክክል ይተሳሰቡ ዘንድ እንጂ በአካል መለያ
የት እንዳይሆን ፥ ለጐደለው ብልት የሚበልጥ ክብር እየ
ሰጠ እግዚአብሔር አካልን አገጣጠመው ። አንድም ብል ፳፮ ፤
ት ቢሠቃይ ብልቶች ሁሉ ከእርሱ ጋር ይሠቃያሉ ፤ አንድ
ብልትም ቢከበር ብልቶች ሁሉ ከእርሱ ጋር ደስ ይላቸ
ዋል ።
እናንተም የክርስቶስ አካል ናችሁ እያንዳንዳችሁም ፳፯ ፤
ብልቶች ናችሁ ። እግዚአብሔርም በቤተ ክርስቲያን አን ፳፰ ፤
ዳንዶቹን ፥ አስቀድሞ ሐዋርያትን ፥ ሁለተኛም ነቢያትን ፥
ሦስተኛም አስተማሪዎችን ፥ ቀጥሎም ተአምራት ማድረ
ግን ፥ ቀጥሎም የመፈወስን ስጦታ ፥ እርዳታንም ፥ አገዛዝ
ንም ፥ የልዩ ልዩ ዓይነት ልሳኖችንም አድርጎአል ። ሁሉ ፳፱ ፤

ሐዋርያት ናቸውን ? ሁሉስ ነቢያት ናቸውን ? ሁሉስ አስ
፴ ፤ ተማሪዎች ናቸውን ? ሁሉስ ተአምራትን ይሠራሉን ፤
ሁሉስ የመፈወስ ስጦታ አላቸውን ? ሁሉስ በልሳኖች ይና
፴፩ ፤ ገራሉን ? ሁሉስ ይተረጕማሉን ? ነገር ግን የሚበልጠውን
የጸጋ ስጦታ በብርቱ ፈልጉ ።
ደግሞም ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ አሳያችኋለሁ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ፤ በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብናገር ፍቅር ግን ከሌለኝ
እንደሚጮኽ ናስ ወይም እንደሚንሽዋሽዋ ጸናጽል ሆኜ
፪ ፤ አለሁ ። ትንቢትም ቢኖረኝ ፣ ምሥጢርንም ሁሉና እው
ቀትን ሁሉ ባውቅ ፣ ተራሮችንም እስካፈልስ ድረስ እም
፫ ፤ ነት ሁሉ ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ ። ድሆች
ንም ለመመገብ ያለኝን ሁሉ ባካፍል ፣ ሥጋዬንም ለእሳት
መቃጠል አሳልፌ ብሰጥ ፍቅር ግን ከሌለኝ ምንም አይ
ጠቅመኝም ።
፬ ፤ ፍቅር ይታገሣል ፣ ቸርነትንም ያደርጋል ፤ ፍቅር አይ
፭ ፤ ቀናም ፤ ፍቅር አይመካም ፣ አይታበይም ፤ የማይገባውን
አያደርግም ፣ የራሱንም አይፈልግም ፣ አይበሳጭም ፤ በደ
፮ ፤ ልን አይቈጥርም ፤ ከእውነት ጋር ደስ ይለዋል እንጂ ስለ
፯ ፤ ዓመፃ ደስ አይለውም ፤ ሁሉን ይታገሣል ፤ ሁሉን ያምናል ፣
ሁሉን ተስፋ ያደርጋል ፣ በሁሉ ይጸናል ።
፰ ፤ ፍቅር ለዘወትር አይወድቅም ፤ ትንቢት ቢሆን ግን
ይሻራል ፤ ልሳኖች ቢሆኑ ይቀራሉ ፤ እውቀትም ቢሆን
፱ ፤ ይሻራል ። ከእውቀት ከፍለን እናውቃለንና ፣ ከትንቢትም
፲ ፤ ከፍለን እንናገራለንና ፤ ፍጹም የሆነ ሲመጣ ግን ተከፍሎ
፲፩ ፤ የነበረው ይሻራል ። ልጅ ሳለሁ እንደ ልጅ እናገር ነበር ፣
እንደ ልጅም አስብ ነበር ፣ እንደ ልጅም እቈጥር ነበር ፤
፲፪ ፤ ጐልማሳ ሆኜ ግን የልጅነትን ጠባይ ሽሬአለሁ ። ዛሬስ
በመስተዋት በድንግዝግዝ እንደምናይ ነን በዚያን ጊዜ
ግን ፊት ለፊት እናያለን ፤ ዛሬስ ከእውቀት ከፍዬ አውቃ

ለሁ በዚያን ጊዜ ግን እኔ ደግሞ እንደ ታወቅሁ አውቃ
ለሁ ። እንዲህም ከሆነ ፣ እምነት ተስፋ ፍቅር እነዚህ ፲፫ ፤
ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ ፤ ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር
ነው ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

ፍቅርን ተከታተሉ ፣ መንፈሳዊ ስጦታንም ይልቁንም ፩ ፤
ትንቢት መናገርን በብርቱ ፈልጉ ። በልሳን የሚናገርስ ፪ ፤
ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው አይናገርም ፤ የሚያስተው
ለው የለምና ፣ በመንፈስ ግን ምሥጢርን ይናገራል ፤ ትን ፫ ፤
ቢትን የሚናገር ግን ለማነጽና ለመምከር ለማጽናናትም
ለሰው ይናገራል ። በልሳን የሚናገር ራሱን ያንጻል ፤ ትን ፬ ፤
ቢትን የሚናገር ግን ማኅበሩን ያንጻል ። ሁላችሁ በልሳ ፭ ፤
ኖች ልትናገሩ እወድ ነበር ፣ ትንቢትን ልትናገሩ ግን
ከዚህ ይልቅ እወዳለሁ ፤ ማኅበሩ ይታነጽ ዘንድ ንግግሩን
ባይተረጕም በልሳኖች ከሚናገር ትንቢትን የሚናገር ይበ
ልጣል ።
አሁን ግን ፣ ወንድሞች ሆይ ፣ ወደ እናንተ መጥቼ በል ፮ ፤
ሳኖች ብናገር ፣ በመግለጥ ወይም በእውቀት ወይም በት
ንቢት ወይም በትምህርት ካልነገርኋችሁ ምን እጠቅማ
ችኋለሁ ? ነፍስ የሌለበት ነገር እንኳ ዋሽንትም ክራርም ፯ ፤
ቢሆን ድምፅ ሲሰጥ የድምፁን ልዩነት ባይገልጥ በዋሽ
ንት የሚነፋው ወይስ በክራር የሚመታው መዝሙር እን
ዴት ይታወቃል ? ደግሞም መለከት የማይገለጥን ድምፅ ፰ ፤
ቢሰጥ ለጦርነት ማን ይዘጋጃል ? እንዲሁ እናንተ ደግሞ ፱ ፤
የተገለጠውን ቃል በአንደበት ባትናገሩ ሰዎች የምትናገ
ሩትን እንዴት አድርገው ያስተውሉታል ? ለነፋስ የምት
ናገሩ ትሆናላችሁና ። በዓለም ምናልባት ቍጥር የሌለው ፲ ፤
የቋንቋ ዓይነት ይኖራል ቋንቋም የሌለው ሕዝብ የለም ፤
እንግዲህ የቋንቋውን ፍች ባላውቅ ለሚናገረው እንግዳ ፲፩ ፤
እሆናለሁ ፣ የሚናገረውም ለእኔ እንግዳ ይሆናል ። እን ፲፪ ፤

ጊሁ ደግሞ እናንተ መንፈሳዊ ስጦታን በብርቱ የምትፈ
ልጉ ከሆናችሁ ቤተ ክርስቲያንን ለማነጽ እንዲበዛላችሁ
ፈልጉ ።
፲፫ ስለዚህ በልሳን የሚናገር እንዲተረጉም ይጸልይ ። በል
፲፬ ሳን ብጸልይ መንፈሴ ይጸልያል አእምሮዬ ግን ያለ ፍሬ
፲፭ ነው ። እንግዲህ ምንድር ነው ? በመንፈስ እጸልያለሁ በአ
እምሮም ደግሞ እጸልያለሁ ፤ በመንፈስ እዘምራለሁ በአ
፲፮ እምሮም ደግሞ እዘምራለሁ ። እንዲያማ ካልሆነ ፥ አንተ
በመንፈስ ብትባርክ ባልተማሩት ስፍራ የተቀመጠው የም
ትለውን ካላወቀ እንዴት አድርጎ ለምስጋናህ አሜን ይላል ?
፲፯ አንተማ መልካም ታመሰግናለህ ፥ ሌላው ግን አይታነጽ
፲፰ በትም ። ከሁላችሁ ይልቅ በልሳኖች እናገራለሁና እግ
፲፱ ዚአብሔርን አመሰግናለሁ ፤ ነገር ግን ሌሎችን ደግሞ
አስተምር ዘንድ በማኅበር እልፍ ቃላት በልሳን ከመና
ገር ይልቅ አምስት ቃላት በአእምሮዬ ልናገር እወዳለሁ ።
፳ ወንድሞች ሆይ ፥ በአእምሮ ሕፃናት አትሁኑ ፤ ለክፋት
፳፩ ነገር ሕፃናት ሁኑ እንጂ በአእምሮ የበሰሉ ሁኑ ። ሌሎ
ችን ልሳኖች በሚናገሩ ሰዎችና በሌላ አንደበት ለዚህ
ሕዝብ እነግራቸዋለሁ ፥ እንዲህም ቢሆን አይሰሙኝም
፳፪ ይላል ጌታ ተብሎ በሕግ ተጽፎአል ። እንግዲያስ በልሳ
ኖች መናገር ለማያምኑ ምልክት ነው እንጂ ለሚያምኑ
አይደለም ፥ ትንቢት ግን ለሚያምኑ እንጂ ለማያምኑ አይ
፳፫ ደለም ። እንግዲህ ማኅበር ሁሉ አብረው ቢሰበሰቡ ሁሉም
በልሳኖች ቢናገሩና ያልተማሩ ወይም የማያምኑ ሰዎች
፳፬ ቢገቡ ፦ አብደዋል አይሉምን ? ሁሉ ትንቢት ቢናገሩ
ግን የማያምን ወይም ያልተማረ ሰው ቢገባ በሁሉ ይወቀ
፳፭ ሳል ፥ በሁሉም ይመረመራል ፤ በልቡም የተሰወረ ይገለ
ጣል እንዲሁም ፦ እግዚአብሔር በእውነት በመካከላችሁ
ነው ብሎ እየተናገረ በፊቱ ወድቆ ለእግዚአብሔር ይሰ
ግዳል ።

እንግዲህ ፥ ወንድሞች ሆይ ፥ ምንድር ነው ? በምትሰበ ፳፮
ሰቡበት ጊዜ ለእያንዳንዱ መዝሙር አለው ፥ ትምህርት
አለው ፥ መግለጥ አለው ፥ በልሳን መናገር አለው ፥ መተር
ጎም አለው ፤ ሁሉ ለማነጽ ይሁን ። በልሳን የሚናገር ፳፯
ቢኖር ሁለት ወይም ቢበዛ ሦስት ሆነው በተራቸው ይና
ገሩ አንዱም ይተርጉም ፤ የሚተረጉም ባይኖር ግን በማ ፳፰
ኅበር መካከል ዝም ይበልና ለራሱና ለእግዚአብሔር ይና
ገር ። ነቢያትም ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ ሌሎ ፳፱
ችም ይለዩአቸው ፤ በዚያ ለሚቀመጥ ለሌላ ግን አንድ ፴
ነገር ቢገለጥለት ፊተኛው ዝም ይበል ። ሁሉም እንዲማሩ ፴፩
ሁሉም እንዲመከሩ ሁላችሁ በእያንዳንዳችሁ ትንቢት
ልትናገሩ ትችላላችሁ ። የነቢያትም መናፍስት ለነቢያት ፴፪
ይገዛሉ ፤ እግዚአብሔርስ የሰላም አምላክ ነው እንጂ የሁ ፴፫
ከት አምላክ አይደለምና ፤ በቅዱሳንም አብያተ ክርስቲያ
ናት ሁሉ እንዲህ ነው ።
ሴቶች በማኅበር ዝም ይበሉ ፤ ሕግ ደግሞ እንደሚል ፴፬
እንዲገዙ እንጂ እንዲናገሩ አልተፈቀደላቸውምና ። ለሴት ፴፭
በማኅበር መካከል መናገር ነውር ነውና ፥ ምንም ሊማሩ
ቢወዱ በቤታቸው ባሎቻቸውን ይጠይቁ ። ምን ነው ? ፴፮
የእግዚአብሔር ቃል የወጣ ከእናንተ ነውን ? ወይስ ወደ
እናንተ ብቻ ደርሶአልን ?
ማንም ነቢይ ወይም መንፈሳዊ የሆነ ቢመስለው ይህች ፴፯
የጻፍሁላችሁ የጌታ ትእዛዝ እንደ ሆነች ይወቅ ፤ ማንም ፴፰
የማያውቅ ቢኖር ግን አይወቅ ። ስለዚህ ፥ ወንድሞች ፴፱
ሆይ ፥ ትንቢት ለመናገር በብርቱ ፈልጉ ፥ በልሳኖች ከመና
ገርም አትከልክሉ ፤ ነገር ግን ሁሉ በአገባብና በሥርዓት ፵
ይሁን ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ወንድሞች ሆይ ፥ የሰበክሁላችሁን ደግሞም የተቀበላ ፩
ችሁትን በእርሱም ደግሞ የቆማችሁበትን በእርሱም ደግሞ

፪ የምትድኑበትን ወንጌል አሳስባችኋለሁ ፤ በከንቱ ካላመ
ናችሁ በቀር ፥ ብታስቡት ፥ በምን ቃል እንደ ሰበክሁላ
ችሁ አሳስባችኋለሁ ።
፫ እኔ ደግሞ የተቀበልሁትን ከሁሉ በፊት አሳልፌ ሰጠ
ኋችሁ እንዲህ ብዬ ፦ መጽሐፍ እንደሚል ክርስቶስ ስለ
፬ ኃጢአታችን ሞተ ፥ ተቀበረም ፥ መጽሐፍም እንደሚል
፭ በሦስተኛው ቀን ተነሣ ፥ ለኬፋም ታየ በኋላም ለአ
፮ ሥራ ሁለቱ ፤ ከዚያም በኋላ ከአምስት መቶ ለሚበዙ ወን
ድሞች በአንድ ጊዜ ታየ ፤ ከእነርሱም የሚበዙቱ እስከ
፯ አሁን አሉ አንዳንዶች ግን አንቀላፍተዋል ፤ ከዚያም በኋላ
፰ ለያዕቆብ ኋላም ለሐዋርያት ሁሉ ታየ ፤ ከሁሉም በኋላ
፱ እንደ ጭንጋፍ ለምሆን ለእኔ ደግሞ ታየኝ ። እኔ ከሐዋር
ያት ሁሉ የማንስ ነኝና ፥ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲ
ያን ስላሳደድሁ ሐዋርያ ተብዬ ልጠራ የማይገባኝ ፤
፲ ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ የሆንሁ እኔ ነኝ ፤ ለእኔም
የተሰጠኝ ጸጋው ከንቱ አልነበረም ከሁላቸው ይልቅ ግን
ደከምሁ ፥ ዳሩ ግን ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ
፲፩ ነው እንጂ እኔ አይደለሁም ። እንግዲህስ እኔ ብሆን እነር
ሱም ቢሆኑ እንዲሁ እንሰብካለን እንዲሁም አመናችሁ ።
፲፪ ክርስቶስ ከሙታን እንደ ተነሣ የሚሰበክ ከሆነ ግን
ከእናንተ አንዳንዶቹ ፦ ትንሣኤ ሙታን የለም እንዴት
፲፫ ይላሉ ? ትንሣኤ ሙታንስ ከሌለ ክርስቶስ አልተነሣማ ፤
፲፬ ክርስቶስም ካልተነሣ እንግዲያስ ስብከታችን ከንቱ ነው
፲፭ እምነታችሁም ደግሞ ከንቱ ናት ፤ ደግሞም ፦ ክርስቶስን
አስነሥቶታል ብለን በእግዚአብሔር ላይ ስለ መሰከርን ፥
ሐሰተኞች የእግዚአብሔር ምስክሮች ሆነን ተገኝተናል ፤
፲፮ ሙታን ግን የማይነሡ ከሆነ እርሱን አላስነሣውም ። ሙታ
፲፯ ን የማይነሡ ከሆነ ክርስቶስ አልተነሣማ ፤ ክርስቶስም
ካልተነሣ እምነታችሁ ከንቱ ናት ፤ እስከ አሁን ድረስ
፲፰ በኃጢአታችሁ አላችሁ ። እንግዲያስ በክርስቶስ ያንቀላ
፲፱ ፉት ደግሞ ጠፍተዋል ። በዚች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን

ተስፋ ያደረግን ከሆነ ፥ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን ።
አሁን ግን ክርስቶስ ላንቀላፉት በኵራት ሆኖ ከሙ ፳
ታን ተነሥቶአል ። ሞት በሰው በኩል ስለ መጣ ትንሣኤ ፳፩
ሙታን በሰው በኩል ሆኖአልና ። ሁሉ በአዳም እንደሚ ፳፪
ሞቱ እንዲሁ ሁሉ በክርስቶስ ደግሞ ሕያዋን ይሆናሉና ።
ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ተራ ይሆናል ፤ ክርስቶስ እንደ ፳፫
በኵራት ነው ፥ በኋላም በመምጣቱ ለክርስቶስ የሆኑት
ናቸው ፤ በኋላም ፥ መንግሥቱን ለእግዚአብሔር ለአባቱ ፳፬
አሳልፎ በሰጠ ጊዜ አለቅነትንም ሁሉና ሥልጣንን ሁሉ
ኃይልንም በሻረ ጊዜ ፥ ፍጻሜ ይሆናል ። ጠላቶቹን ሁሉ ፳፭
ከእግሩ በታች እስኪያደርግ ድረስ ሊነግሥ ይገባዋልና ።
የኋለኛው ጠላት የሚሻረው ሞት ነው ፤ ሁሉን ከእግሩ ፳፮-
በታች አስገዝቶአልና ። ነገር ግን ፦ ሁሉ ተገዝቶአል ፳፯
ሲል ፥ ሁሉን ካስገዛለት በቀር መሆኑ ግልጥ ነው ። ሁሉ ፳፰
ከተገዛለት በኋላ ግን እግዚአብሔር ሁሉ በሁሉ ይሆን
ዘንድ በዚያን ጊዜ ልጁ ራሱ ደግሞ ሁሉን ላስገዛለት
ይገዛል ።
እንዲያማ ካልሆነ ፥ ስለ ሙታን የሚጠመቁ ምን ያደ ፳፱
ርጋሉ ? ሙታንስ ከቶ የማይነሡ ከሆነ ፥ ስለ እነርሱ የሚ
ጠመቁ ስለ ምንድር ነው ? እኛስ ዘወትር በሚያስፈራ ኑሮ ፴
የምንኖር ስለ ምንድር ነው ? በጌታችን በክርስቶስ ኢየሱስ ፴፩
ባለኝ በእናንተ ትምክህት እየማልሁ ፥ ወንድሞች ሆይ ፥
ዕለት ዕለት እሞታለሁ ። እንደ ሰው በኤፌሶን ከአውሬ ፴፪
ጋር ከታገልሁ ፥ ሙታንስ የማይነሡ ከሆነ ፥ ምን ይጠቅ
መኛል ? ነገ እንሞታለንና እንብላና እንጠጣ ። አትሳቱ ፤ ፴፫
ክፉ ባልንጀርነት መልካሙን አመል ያጠፋል ። በጽድቅ ፴፬
ንቁ ኃጢአትንም አትሥሩ ፤ እግዚአብሔርን የማያውቁ
አሉና ፤ አሳፍራችሁ ዘንድ ይህን እላለሁ ።
ነገር ግን ሰው ፦ ሙታን እንዴት ይነሣሉ ? በምንስ ፴፭
ዓይነት አካል ይመጣሉ ? የሚል ይኖር ይሆናል ። አንተ ፴፮
ሞኝ ፥ አንተ የምትዘራው ካልሞተ ሕያው አይሆንም ፤

፴፯ የምትዘራውም ፥ ስንዴ ቢሆን ከሌላም ዓይነት የአንዱ
ቢሆን ፥ ቅንጣት ብቻ ነው እንጂ የምትዘራው የሚሆነውን
፴፰ አካል አይደለም ፤ እግዚአብሔር ግን እንደ ወደደ አካልን
ይሰጠዋል ከዘሮችም ለእያንዳንዱ የገዛ አካሉን ይሰጠ
፴፱ ዋል ። ሥጋ ሁሉ አንድ አይደለም ፤ የሰው ሥጋ ግን አንድ
ነው ፥ የእንስሳም ሥጋ ሌላ ነው ፥ የወፎችም ሥጋ ሌላ
፵ ነው ፤ የዓሣም ሥጋ ሌላ ነው ። ደግሞ ሰማያዊ አካል አለ፥
ምድራዊም አካል አለ ፤ ነገር ግን የሰማያዊ አካል ክብር
፵፩ ልዩ ነው ፥ የምድራዊም አካል ክብር ልዩ ነው ። የፀ
ሐይ ክብር አንድ ነው የጨረቃም ክብር ሌላ ነው የከዋክ
ብትም ክብር ሌላ ነው ፤ በክብር አንዱ ኮከብ ከሌላው
ኮከብ ይለያልና ።
፵፪ የሙታን ትንሣኤ ደግሞ እንዲሁ ነው ። በመበስበስ ይዘ
፵፫ ራል ፥ ባለመበስበስ ይነሣል ፤ በውርደት ይዘራል ፥ በክ
፵፬ ብር ይነሣል፤በድካም ይዘራል ፥ በኃይል ይነሣል ፤ ፍጥረ
ታዊ አካል ይዘራል ፥ መንፈሳዊ አካል ይነሣል ። ፍጥረ
፵፭ ታዊ አካል ካለ መንፈሳዊ አካል ደግሞ አለ ። እንዲሁ
ደግሞ ፦ ፊተኛው ሰው አዳም ሕያው ነፍስ ሆነ ተብሎ
ተጽፎአል ፤ ኋለኛው አዳም ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ
፵፮ ሆነ ። ነገር ግን አስቀድሞ ፍጥረታዊው ቀጥሎም መንፈ
ሳዊው ነው እንጂ መንፈሳዊው መጀመሪያው አይደለም ።
፵፯ የፊተኛው ሰው ከመሬት መሬታዊ ነው ፥ ሁለተኛው ሰው
፵፰ ከሰማይ ነው ። መሬታዊው እንደ ሆነ መሬታውያን የሆ
ኑት ደግሞ እንዲሁ ናቸው ፥ ሰማያዊው እንደ ሆነ ሰማያ
፵፱ ውያን የሆኑት ደግሞ እንዲሁ ናቸው ። የዚያንም የመ
ሬታዊውን መልክ እንደ ለበስን የሰማያዊውን መልክ
፶ ደግሞ እንለብሳለን ። ነገር ግን ፥ ወንድሞች ሆይ ፥ ይህን
እላለሁ ፦ ሥጋና ደም የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊወ
ርሱ አይችሉም ፥ የሚበሰብሰውም የማይበሰብሰውን አይ
ወርስም ።
፶፩ እነሆ ፥ አንድ ምሥጢር እነግራችኋለሁ ፤ ሁላችን አና

ንቀላፋም ነገር ግን የኋለኛው መለከት ሲነፋ ሁላችን በድ ፶፪
ንገት በቅጽበተ ዓይን እንለወጣለን ፤ መለከት ይነፋልና
ሙታንም የማይበሰብሱ ሆነው ይነሣሉ እኛም እንለወጣ
ለን ። ይህ የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሊለብስ ይህም ፶፫
የሚሞተው የማይሞተውን ሊለብስ ይገባዋልና ። ዳሩ ፶፬
ግን ይህ የሚበሰብሰው የማይበሰብሰውን ሲለብስ ይህም
የሚሞተው የማይሞተውን ሲለብስ ፥ በዚያን ጊዜ ፦
ሞት ድል በመነሣት ተዋጠ ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸ
ማል ። ሞት ሆይ ፥ መውጊያህ የት አለ ? ሲኦል ሆይ ፥ ፶፭
ድል መንሣትህ የት አለ ? የሞት መውጊያ ኃጢአት ፶፮
ነው የኃጢአትም ኃይል ሕግ ነው ፤ ነገር ግን በጌታችን ፶፯
በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንሣትን ለሚሰጠን
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ።
ስለዚህ ፥ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ ፥ ድካማችሁ ፶፰
በጌታ ከንቱ እንዳይሆን አውቃችኋልና የምትደላደሉ ፥
የማትነቃነቁም ፥ የጌታም ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ
ሁኑ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ለቅዱሳንም ገንዘብን ስለ ማዋጣት ፥ ለገላትያ አብያተ ፩
ክርስቲያናት እንደ ደነገግሁት እናንተ ደግሞ እንዲሁ
አድርጉ ። እኔ ስመጣ ይህ የገንዘብ ማዋጣት ያን ጊዜ እን ፪
ዳይሆን ፥ ከእናንተ እያንዳንዱ በየሳምንቱ በፊተኛው ቀን
እንደ ቀናው መጠን እያስቀረ በቤቱ ያስቀምጥ ። ስመ ፫
ጣም ማናቸውም ቢሆኑ የታመኑ የሚመስሉአችሁ ሰዎች
ቸርነታችሁን ወደ ኢየሩሳሌም ያደርሱ ዘንድ ደብዳቤ
ሰጥቼ እልካቸዋለሁ ፤ እኔ ደግሞ ልሄድ የሚገባኝ ብሆን ፬
ከእኔ ጋር አብረው ይሄዳሉ ።
በመቄዶንያም ባልፍ ወደ እናንተ እመጣለሁ ፤ በመቄ ፭
ዶንያ አድርጌ አልፋለሁና ፤ እናንተም ወደምሄድበት ፮
ወደ ማናቸውም ስፍራ በጉዞዬ እንድትረዱኝ ምናል

፯ ። ባት በእናንተ ዘንድ እቆይ ወይም እከርም ይሆናል ። አሁን
እግረ መንገዴን ሳልፍ ልጐበኛችሁ አልወድምና ፤ ጌታ
ቢፈቅደው የሆነውን ዘመን በእናንተ ዘንድ ልሰነብት
፰ ። ተስፋ አደርጋለሁና ። በኤፌሶን ግን እስከ በዓለ ኀምሳ
፱ ። ድረስ እሰነብታለሁ ። ሥራ የሚሠራበት ትልቅ በር ተከፍቶ
ልኛልና ተቃዋሚዎችም ብዙ ናቸው ።
፲ ። ጢሞቴዎስም የመጣ እንደ ሆነ በእናንተ ዘንድ ያለ
ፍርሃት እንዲኖር ተጠንቀቁ ፤ እንደ እኔ ደግሞ የጌታን
፲፩ ። ሥራ ይሠራልና ፤ እንግዲህ ማንም አይናቀው ። ነገር ግን
ከወንድሞቼ ጋር እጠብቀዋለሁና ወደ እኔ ይመጣ ዘንድ
በሰላም በጕዞው እርዱት ።
፲፪ ። ስለ ወንድማችን ስለ አጵሎስ ግን ከወንድሞቹ ጋር
ወደ እናንተ ሊሄድ እጅግ አድርጌ ለምኜው ነበር ፤ ዛሬም
ለመምጣት ከቶ ፈቃድ አልነበረውም ፤ ሲመቸው ግን
ይመጣል ።
፲፫ ። ንቁ ፤ በሃይማኖት ቁሙ ፤ ጐልምሱ ጠንከሩ ። በእና
፲፬ ። ንተ ዘንድ ሁሉ በፍቅር ይሁን ።
፲፭ ። ወንድሞች ሆይ ፤ የእስጢፋናስ ቤተ ሰዎች የአካይያ
በኵራት እንደ ሆኑ ቅዱሳንንም ለማገልገል ራሳቸውን
፲፮ ። እንደ ሰጡ ታውቃላችሁ ፤ እንደ እነርሱ ላሉትና አብሮ
ለሚሠራ ለሚደክምም ሁሉ እናንተም እንድትገዙ እለ
፲፯ ። ምናችኋለሁ ። በእስጢፋናስና በፈርዶናጥስ በአካይቆስም
መምጣት ደስ ይለኛል ፤ እናንተ ስለሌላችሁ የጐደለኝን
፲፰ ። ፈጽመዋልና ፤ መንፈሴንና መንፈሳችሁን አሳርፈዋልና ።
እንግዲህ እንደነዚህ ያሉትን እወቁአቸው ።
፲፱ ። የእስያ አብያተ ክርስቲያናት ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ።
አቂላና ጵርስቅላ በቤታቸው ካለች ቤተ ክርስቲያን ጋር
፳ ። በጌታ እጅግ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ። ወንድሞች ሁሉ
ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ። በተቀደሰ አሳሳም እርስ በርሳ
ችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ ።
፳፩ ። እኔ ጳውሎስ ይህን ሰላምታ በገዛ እጄ ጽፌአለሁ ።

ጌታን ኢየሱስ ክርስቶስን የማይወድ ቢኖር የተረገመ ፳፪ ።
ይሁን ። ጌታችን ሆይ ፤ ና ። የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ፳፫ ።
ከእናንተ ጋር ይሁን ። ፍቅሬ በክርስቶስ ኢየሱስ ከሁላ ፳፬ ።
ችሁ ጋር ነው ። አሜን ።

ሁለተኛይቱ የሐዋርያው የጳውሎስ መልእክት

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ ፤ በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ
የሆነ ጳውሎስ ወንድሙም ጢሞቴዎስ ፥ በአካይያ አገር
ሁሉ ከሚኖሩ ቅዱሳን ሁሉ ጋር በቆሮንቶስ ላለች ለእግ
ዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ፤
፪ ፤ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስ
ቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን ።
፫ ፤ የርኅራኄ አባት የመጽናናትም ሁሉ አምላክ የሆነ የጌ
፬ ፤ ታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ ። እርሱ
በመከራችን ሁሉ ያጽናናናል ፥ ስለዚህም እኛ ራሳችን በእ
ግዚአብሔር በምንጽናናበት መጽናናት በመከራ ሁሉ
፭ ፤ ያሉትን ማጽናናት እንችላለን ። የክርስቶስ ሥቃይ በእኛ
ላይ እንደ በዛ ፥ እንዲሁ መጽናናታችን ደግሞ በክርስቶስ
፮ ፤ በኩል ይበዛልናልና ። ዳሩ ግን መከራ ብንቀበል ፥ ስለ መጽ
ናናታችሁና ስለ መዳናችሁ ነው ፤ ብንጽናናም ፥ እኛ
ደግሞ የምንታቀይበት በዚያ ሥቃይ በመጽናት ስለሚደ
፯ ፤ ረግ ስለ መጽናናታችሁ ነው ። ተስፋችንም ስለ እናንተ
ጽኑ ነው ፤ ሥቃያችንን እንደ ተካፈላችሁ እንዲሁም መጽ
ናናታችንን ደግሞ እንድትካፈሉ እናውቃለንና ።
፰ ፤ በእስያ ስለ ደረሰብን መከራችን ፥ ወንድሞች ሆይ ፥
ታውቁ ዘንድ እንወዳለንና ፤ ስለ ሕይወታችን እንኳ ተስፋ
እስክንቈርጥ ድረስ ከዓቅማችን በላይ ያለ ልክ ከብዶብን
፱ ፤ ነበር ፤ አዎን ፥ ሙታንን በሚያስነሣ በእግዚአብሔር እንጂ
በራሳችን እንዳንታመን ፥ እኛ ራሳችን የሞትን ፍርድ በው
፲ ፤ ስጣችን ሰምተን ነበር ። እርሱም ይህን ከሚያህል ሞት
፲፩ ፤ አዳነን ፥ ያድነንማል ፤ እናንተም ደግሞ ስለ እኛ እየጸለ
ያችሁ አብራችሁ ስትረዱን ፥ በብዙ ሰዎች በኩል ስለ
ተሰጠን ስለ ጸጋ ስጦታ ብዙዎች ስለ እኛ ያመሰግኑ ዘንድ ፥

ወደ ፊት ደግሞ እንዲያድን በእርሱ ተስፋ አድርገናል ።
ትምክህታችን ይህ ነውና ፤ በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ ፲፪ ፤
በሥጋዊ ጥበብ ሳይሆን ፥ በእግዚአብሔር ቅድስናና ቅን
ነት በዚህ ዓለም ይልቁንም በእናንተ ዘንድ እንደ ኖርን
የሕሊናችን ምስክርነት ነው ። ከምታነቡትና ከምታስተ ፲፫ ፤
ውሉት በቀር ሌላ አንጽፍላችሁምና ፤ በጌታችንም በኢየ ፲፬ ፤
ሱስ ቀን እናንተ ደግሞ ትምክህታችን እንደምትሆኑ እን
ዲሁ ትምክህታችሁ እንድንሆን ፥ በከፊል ስለ እኛ እንዳስተ
ዋላችሁ ፈጽማችሁ ታስተውሉት ዘንድ ተስፋ አደርጋለሁ ።
በዚህም ታምኜ ፥ ሁለተኛ ጸጋ ታገኙ ዘንድ አስቀድሜ ፲፭ ፤
ወደ እናንተ እንድመጣ ፥ በእናንተም መካከል ወደ መቄ ፲፮ ፤
ዶንያ እንዳልፍ ደግሞም ከመቄዶንያ ወደ እናንተ መጥቼ
ወደ ይሁዳ በጕዞዬ እንድትረዱኝ አሰብሁ ። እንግዲህ ፲፯ ፤
ይህን ሳስብ ያን ጊዜ ቀሊትን አሳየሁን ? ወይስ በእኔ ዘንድ
አዎን አዎን አይደለም አይደለም ማለት እንዲሆን ያን
የማስበው በዓለማዊ ልማድ ነውን ? እግዚአብሔር ግን ፲፰ ፤
የታመነ ነው ፥ ለእናንተም የሚነገረው ቃላችን አዎንና
አይደለም አይሆንም ። በእኛ ማለት በእኔና በስልዋኖስ ፲፱ ፤
በጢሞቴዎስም በመካከላችሁ የተሰበከ የእግዚአብሔር
ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ አዎንና አይደለም አልነበረም ፥
ነገር ግን በእርሱ አዎን ሆኖአል ። እግዚአብሔር ለሰጠው ፳ ፤
የተስፋ ቃል ሁሉ አዎን ማለት በእርሱ ነውና ፥ ስለዚህ
ለእግዚአብሔር ስለ ክብሩ በእኛ የሚነገረው አሜን በእ
ርሱ ደግሞ ነው ። በክርስቶስም ከእናንተ ጋር የሚያጸና ፳፩ ፤
ንና የቀባን እግዚአብሔር ነው ፥ ደግሞም ያተመን የመን ፳፪ ፤
ፈሱንም መያዣ በልባችን የሰጠን እርሱ ነው ።
እኔ ግን ልራራላችሁ ስል እንደ ገና ወደ ቆሮንቶስ እን ፳፫ ፤
ዳልመጣሁ በነፍሴ ላይ እግዚአብሔርን ምስክር እጠራ
ለሁ ። ለደስታችሁ ከእናንተ ጋር የምንሠራ ነን እንጂ ፥ ፳፬ ፤
በእምነታችሁ በእናንተ ላይ የምንገዛ አይደለንም ። በእ
ምነታችሁ ቆማችኋልና ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ፤ ነገር ግን ዳግመኛ በኀዘን ወደ እናንተ እንዳልመጣ ስለ
፪ ፤ እኔ ቈረጥሁ ። እኔስ ባሳዝናችሁ ፥ እንግዲያስ በእኔ ምክን
፫ ፤ ያት ከሚያዝን በቀር ደስ የሚያሰኘኝ ማን ነው ፧ ደስ ሊያ
ሰኙኝ ከሚገባቸውም በመምጣቴ ኀዘን እንዳይሆንብኝ
ይህንኑ ጻፍሁላችሁ ፤ ደስታዬ የሁላችሁ ደስታ ነው
፬ ፤ ብዬ በሁላችሁ ታምኜአለሁና ። በብዙ መከራና ከልብ
ጭንቀት በብዙም እንባ ጽፌላችሁ ነበርና ፤ ይህም እና
ንተን አብዝቼ የምወድበትን ፍቅር እንድታውቁ እንጂ
እንዳሳዝናችሁ አይደለም ።
፭ ፤ ነገር ግን ማንም አሳዝኖ ቢሆን ፥ እንዳልከብድባችሁ ፥
፮ ፤ በከፍል ሁላችሁን እንጂ እኔን ያሳዘነ አይደለም ። እን
ደዚህ ላለ ሰው ይህ ከእናንተ የምትበዙት የቀጣችሁት
፯ ፤ ቅጣት ይበቃዋልና እንደዚህ ያለው ከልክ በሚበዛ ኀዘን
እንዳይዋጥ ፥ ይልቅ ተመልሳችሁ ይቅር ማለትና ማጽናናት
፰ ፤ ይገባችኋል ። ስለዚህ ከእርሱ ጋር ፍቅርን እንድታጸኑ እለ
፱ ፤ ምናችኋለሁ ፤ ስለዚህ ደግሞ ጽፌ ነበርና ፤ በሁሉ የምት
ታዘዙ እንደ ሆናችሁ የእናንተን መፈተን ላውቅ ዘንድ
፲ ፤ አሳቤ ነበር ። እናንተ ግን ይቅር የምትሉትን እኔ ደግሞ
ይቅር እለዋለሁ ፤ እኔም ይቅር ካልሁ ፥ ይቅር ያልሁትን
፲፩ ፤ ስለ እናንተ በክርስቶስ ፊት ይቅር ብዬአለሁ ፥ በሰይጣን
እንዳንታለል ፤ የእርሱን አሳብ አንስተውምና ።
፲፪ ፤ ስለ ክርስቶስም ወንጌል ወደ ጢሮአዳ በመጣሁ ጊዜ ፥
፲፫ ፤ ለጌታ ሥራ በር ምንም ቢከፈትልኝ ፥ ቲቶን ወንድሜን
ስላላገኘሁት መንፈሴ ዕረፍት አልነበረውም ፥ ነገር ግን
ከእነርሱ ተሰናብቼ ወደ መቄዶንያ ወጣሁ ።
፲፬ ፤ ነገር ግን በክርስቶስ ሁልጊዜ ድል በመንሣቱ ለሚያ
ዞረን በእኛም በየስፍራው ሁሉ የእውቀቱን ሽታ ለሚገ
፲፭ ፤ ልጥ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፤ በሚድኑትና በሚጠፉት
፲፮ ፤ ዘንድ ለእግዚአብሔር የክርስቶስ መዓዛ ነንና ፤ ለእነዚህ

ለሞት የሚሆን የሞት ሽታ ለእነዚያም ለሕይወት የሚ
ሆን የሕይወት ሽታ ነን ። ለዚህም ነገር የሚበቃ ማን
ነው ፧ የእግዚአብሔርን ቃል ቀላቅለው እንደሚሸቃቅ ፲፯ ፤
ጡት እንደ ብዙዎቹ አይደለንምና ፤ በቅንነት ግን ከእግዚ
አብሔር እንደ ተላክን በእግዚአብሔር ፊት በክርስቶስ
ሆነን እንናገራለን ።

ምዕራፍ ፫ ።

እንደ ገና ራሳችንን ልናመሰግን እንጀምራለን ፧ ወይስ ፩ ፤
እንደ ሌሎች የማመስገኛ መልእክት ወደ እናንተ ወይስ
ከእናንተ ያስፈልገን ይሆንን ፧ ሰዎች ሁሉ የሚያውቁ ፪ ፤
ትና የሚያነቡት በልባችን የተጻፈ መልእክታችን እናንተ
ናችሁ ። እናንተም በሕያው እግዚአብሔር መንፈስ እንጂ ፫ ፤
በቀለም አይደለም ፥ ሥጋ በሆነ በልብ ጽላት እንጂ በድን
ጋይ ጽላት ያልተጻፈ ፥ በእኛም የተገለገለ የክርስቶስ መል
እክት እንደ ሆናችሁ የተገለጠ ነው ።
በክርስቶስም በኩል ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ያለ ፬ ፤
እምነት አለን ። ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ ፥ ፭ ፤
በገዛ እጃችን እንደሚሆን እንዳችን እንኳ ልናስብ ራሳችን
የበቃን አይደለንም ፤ እርሱም ደግሞ በመንፈስ እንጂ በፊ ፮ ፤
ደል ለማይሆን ለአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንሆን ዘንድ
አበቃን ፤ ፊደል ይገድላልና መንፈስ ግን ሕይወትን ይሰ
ጣል ።
ዳሩ ግን የእስራኤል ልጆች ስለዚያ ስለ ተሻረው ስለ ፯ ፤
ፊቱ ክብር የሙሴን ፊት ትኩር ብለው መመልከት
እስኪሳናቸው ድረስ ፥ ያ በፊደላት በድንጋዮች ላይ የተቀ
ረጸ የሞት አገልግሎት በክብር ከሆነ ፥ የመንፈስ አገልግ ፰ ፤
ሎት እንዴት ይልቅ በክብር አይሆንም ፧ የኵነኔ አገልግ ፱ ፤
ሎት ክብር ከሆነ ፥ ይልቅ የጽድቅ አገልግሎት በክብር
አብዝቶ ይበልጣልና ። ያ የከበረ እንኳ እጅግ በሚበል ፲ ፤
ጠው ክብር ምክንያት በዚህ ነገር ክብሩን አጥቶአልና ።

፲፩ ያ ይሻር የነበረው በክብር ከሆነ ፥ ጸንቶ የሚኖረውማ እ
ጅግ ይልቅ በክብር ሆኖአልና ።
፲፪ እንግዲህ እንዲህ ያለ ተስፋ ካለን እጅግ ገልጠን እን
፲፫ ናገራለን ፤ የዚያንም ይሻር የነበረውን መጨረሻ ትዙር
ብለው የእስራኤል ልጆች እንዳይመለከቱ ፥ በፊቱ መጋ
፲፬ ረጃ እንዳደረገ እንደ ሙሴ አይደለንም ። ነገር ግን አሳባ
ቸው ደነዘዘ ። ብሉይ ኪዳን ሲነበብ ያ መጋረጃ ሳይወሰድ
እስከ ዛሬ ድረስ ይኖራልና፤ በክርስቶስ ብቻ የተሻረ ነውና።
፲፭ ነገር ግን እስከ ዛሬ ድረስ የሙሴ መጻሕፍት በተነበቡ
፲፮ ጊዜ ሁሉ ያ መጋረጃ በልባቸው ይኖራል ፤ ወደ ጌታ ግን
፲፯ ዘወር ባለ ጊዜ ሁሉ መጋረጃው ይወሰዳል ። ጌታ ግን መን
ፈስ ነው ፤ የጌታም መንፈስ ባለበት በዚያ አርነት አለ ።
፲፰ እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር
እንደ መስተዋት እያብለጨለጭን መንፈስ ከሚሆን ጌታ
እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ
ክብር እንለወጣለን ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ስለዚህ ምክንያት ምሕረት እንደ ተሰጠን መጠን ይህ
፪ አገልግሎት በላለን አንታክትም ። ነገር ግን የሚያሳፍረ
ውን ስውር ነገር ጥለናልና በተንኰል አንመላለስም የእግ
ዚአብሔርንም ቃል በውሸት አንቀላቅልም ፤ እውነትን
በመግለጥ ግን በእግዚአብሔር ፊት ለሰው ሕሊና ሁሉ
፫ ራሳችንን እናመሰግናለን ። ወንጌላችን የተከደነ ቢሆን
፬ እንኳ የተከደነባቸው ለሚጠፉ ነው ። ለእነርሱም የእግዚ
አብሔር ምሳሌ የሆነ የክርስቶስ የክብሩ ወንጌል ብርሃን
እንዳያበራላቸው ፥ የዚህ ዓለም አምላክ የማያምኑትን
፭ አሳብ አሳወረ ። ክርስቶስ ኢየሱስን ጌታ እንደሆነ እንጂ ራ
ሳችንን አንሰብክምና ፥ ስለ ኢየሱስም ራሳችንን ለእናንተ
፮ ባሪያዎች እናደርጋለን ። በክርስቶስ ፊት የእግዚአብሔርን
የክብሩን እውቀት ብርሃን እንዲሰጥ በልባችን ውስጥ የበ

ራው በጨለማ ብርሃን ይብራ ያለ እግዚአብሔር ነውና ።
ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ ፯ ፤
እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን ፤ በሁሉ ፰ ፤
እንገፋለን እንጂ አንጨነቅም ፤ እናመነታለን እንጂ ተስፋ
አንቈርጥም ፤ እንሰደዳለን እንጂ አንጣልም ፤ እንወድቃ ፱ ፤
ለን እንጂ አንጠፋም ፤ የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥ ፲ ፤
ጋችን ይገለጥ ዘንድ ሁልጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥ
ጋችን ተሸክመን እንዞራለን ። የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ ፲፩ ፤
በሚሞት ሥጋችን ይገለጥ ዘንድ እኛ ሕያዋን የሆንን ከኢ
የሱስ የተነሣ ዘወትር ለሞት አልፈን እንሰጣለንና ። ስለ ፲፪ ፤
ዚህ ሞቱ በእኛ ሕይወቱም በእናንተ ይሠራል ።
ነገር ግን ፦ አመንሁ ስለዚህም ተናገርሁ ተብሎ እንደ ፲፫ ፤
ተጻፈ ያው አንዱ የእምነት መንፈስ ስላለን ፥ እኛ ደግሞ
እናምናለን ስለዚህም እንናገራለን ፤ ጌታን ኢየሱስን ያስ ፲፬ ፤
ነሣው እኛን ደግሞ ከኢየሱስ ጋር እንዲያስነሣን ከእናን
ተም ጋር እንዲያቀርበን እናውቃለንና ። በብዙዎች በኩል ፲፭ ፤
የተትረፈረፈው ጸጋ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋናን
ያበዛ ዘንድ ፥ ሁሉ ስለ እናንተ ነውና ።
ስለዚህም አንታክትም ፥ ነገር ግን የውጭው ሰውነታ ፲፮ ፤
ችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት
ይታደሳል።የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ባንመለከት፥ ፲፯ -
ቀላል የሆነ የጊዜው መከራችን የክብርን የዘላለም ብዛት ፲፰ ፤
ከሁሉ መጠን ይልቅ ያደርግልናልና ፤ የሚታየው የጊ
ዜው ነውና ፥ የማይታየው ግን የዘላለም ነው ።

ምዕራፍ ፭ ።

ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን ቢፈርስ ፥ ፩ ፤
በሰማይ ያለ በእጅ ያልተሠራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእ
ግዚአብሔር የተሠራ ሕንጻ እንዳለን እናውቃለንና ።
በዚህ ውስጥ በእውነት እንቃትታለንና ፥ ከሰማይም የሚ ፪ ፤

፫፤ ሆነውን መኖሪያችንን እንድንለብስ እንናፍቃለንና ለብ
፬፤ ሰን ራቁታችንን አንገኝም ። በእውነትም የሚሞተው
በሕይወት ይዋጥ ዘንድ ልንለብስ እንጂ ልንገፈፍ የማ
ንወድ ስለ ሆነ ፣ በድንኳኑ ያለን እኛ ከብዶን እንቃ
፭፤ ትታለን ። ነገር ግን ለዚሁ የሠራን እግዚአብሔር ነው
እርሱም የመንፈሱን መያዣ ሰጠን ።
፮፣፯ እንግዲህ ሁልጊዜ ታምነን ፣ በእምነት እንጂ በማየት
እንመላለስምና በሥጋ ስናድር ከጌታ ተለይተን በስደት
፰፤ እንዳለን የምናውቅ ከሆንን ፣ ታምነናል ይልቁንም ከሥጋ
ተለይተን በስደት መኖር በጌታም ዘንድ ማደር ደስ ይለ
፱፤ ናል ። ስለዚህ ደግሞ ብናድር ወይም ተለይተን ብንሆን
፲፤ እርሱን ደስ የምናሰኝ ልንሆን እንቀናለን ። መልካም
ቢሆን ወይም ክፉ እንዳደረገ ፣ እያንዳንዱ በሥጋው የተ
ሠራውን በብድራት ይቀበል ዘንድ ሁላችን በክርስቶስ
በፍርድ ወንበር ፊት ልንገለጥ ይገባናልና ።
፲፩፤ እንግዲህ የጌታን ፍርሃት አውቀን ሰዎችን እናስረዳ
ለን ለእግዚአብሔር ግን የተገለጥን ነን ፤ በሕሊናችሁም
፲፪፤ ደግሞ የተገለጥን እንደ ሆንን ተስፋ አደርጋለሁ ። በመ
ልክ እንጂ በልብ ለማይመኩ የምትመልሱላቸው መልስ
እንዲኖራችሁ ፣ በእኛ ልትመኩ ምክንያት እንሰጣችኋ
ለን እንጂ ራሳችንን ደግሞ ለእናንተ የምናመሰግን አይደ
፲፫፤ ለንም ። እብዶች ብንሆን ፣ ለእግዚአብሔር ነው ፤ ባለ አእ
፲፬፤ ምሮዎች ብንሆን ፣ ለእናንተ ነው ። ይህን ስለ ቈረጥን የክ
ርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና ፤ አንዱ ስለ ሁሉ ሞተ ፤ እን
፲፭፤ ግዲያስ ሁሉ ሞቱ ፤ በሕይወትም ያሉት ስለ እነርሱ ለሞ
ተውና ለተነሣው እንጂ ወደ ፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ
ስለ ሁሉ ሞተ ።
፲፮፤ ስለዚህ እኛ ከአሁን ጀምሮ ማንንም በሥጋ እንደሚ
ሆን አናውቅም ፤ ክርስቶስንም በሥጋ እንደ ሆነ ያወቅነው
ብንሆን እንኳ ፣ አሁን ግን ከእንግዲህ ወዲህ እንደዚህ
፲፯፤ አናውቀውም ። ስለዚህ ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ

ፍጥረት ነው ፤ አሮጌው ነገር አልፎአል ፤ እነሆ ፣ ሁሉም
አዲስ ሆኖአል ። ነገር ግን የሆነው ሁሉ ፣ በክርስቶስ ከራሱ ፲፰፤
ጋር ካስታረቀን የማስታረቅም አገልግሎት ከሰጠን ፣ ከእ
ግዚአብሔር ነው ፤ እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለ ፲፱፤
ሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና ፣ በደላቸውን አይቈጥ
ርባቸውም ነበር ፤ በእኛም የማስታረቅ ቃል አኖረ ። እን ፳፤
ግዲህ እግዚአብሔር በእኛ እንደሚማልድ ስለ ክርስቶስ
መልክተኞች ነን ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን ስለ
ክርስቶስ እንለምናለን ። እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ፳፩፤
ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ
እኛ ኃጢአት አደረገው ።

ምዕራፍ ፮ ።

እብረንም እየሠራን የእግዚአብሔርን ጸጋ በከንቱ እን ፩፤
ዳትቀበሉ ደግሞ እንለምናለን ፤
በተወደደ ሰዓት ሰማሁህ በመዳንም ቀን ረዳሁህ ፪፤
ይላልና ፤ እነሆ ፣ የተወደደው ሰዓት አሁን ነው ፤ እነሆ ፣
የመዳን ቀን አሁን ነው ። አገልግሎታችንም እንዳይነቀፍ ፫፤
በአንዳች ነገር ማሰናከያ ከቶ አንሰጥም ። ነገር ግን በሁሉ ፬፤
እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች ራሳችንን እናማጥናለን ፤
በብዙ መጽናት ፣ በመከራ ፣ በችግር ፣ በጭንቀት ፣ በመገ ፭፤
ረፍ ፣ በወኅኒ ፣ በሁከት ፣ በድካም ፣ እንቅልፍ በማጣት ፣
በመጦም ፣ በንጽሕና ፣ በእውቀት ፣ በትዕግሥት ፣ በቸር ፮፤
ነት ፣ በመንፈስ ቅዱስ ፣ ግብዝነት በሌለው ፍቅር ፣ በእ ፯፤
ውነት ቃል ፣ በእግዚአብሔር ኃይል ፣ ለቀኝና ለግ
ራ በሚሆን በጽድቅ የጦር ዕቃ ፣ በክብርና በውርደት ፣ ፰፤
በክፉ ወሬና በመልካም ወሬ ራሳችንን እናማጥናለን ፤
አሳቾች ስንባል እውነተኞች ነን ፤ ያልታወቁ ስንባል የታ ፱፤
ወቅን ነን ፤ የምንሞት ስንመስል እነሆ ፣ ሕያዋን ነን ፤ የተ
ቀጣን ስንሆን አንገደልም ፤ ኀዘንተኞች ስንሆን ዘወትር ፲፤
ደስ ይለናል ፤ ድሆች ስንሆን ብዙዎችን ባለ ጠጎች እናደ

ርጋለን ፤ አንዳች የሌለን ስንሆን ሁሉ የእኛ ነው ።
፲፩ ፤ እናንተ የቆሮንቶስ ሰዎች ሆይ ፥ አፋችን ለእናንተ ተከ
፲፪ ፤ ፍቶአል ልባችንም ሰፍቶላችኋል ፤ በእኛ አልጠበባችሁም
፲፫ ፤ በሆዳችሁ ግን ጠበባችኋል ፤ ልጆቼ እንደ መሆናችሁ ግን
እላችኋለሁ ፥ እናንተ ደግሞ ብድራት መልሳችሁልን ተስ
ፋፉ ።
፲፬ ፤ ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ ፤ ጽድቅ
ከዓመፅ ጋር ምን ተካፋይነት አለውና ? ብርሃንም ከጨ
፲፭ ፤ ለማ ጋር ምን ኅብረት አለው ? ክርስቶስስ ከቤልሆር ጋር
ምን መስማማት አለው ? ወይስ የሚያምን ከማያምን ጋር
፲፮ ፤ ምን ክፍል አለው ? ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስም ከጣ
ዖት ጋር ምን መጋጠም አለው ? እኛ የሕያው እግዚአብ
ሔር ቤተ መቅደስ ነንና ፤ እንዲሁም እግዚአብሔር ተና
ገረ እንዲህ ሲል ፦

በእነርሱ እኖራለሁ በመካከላቸውም እመላለሳለሁ ፤
አምላካቸውም እሆናለሁ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።

፲፯ - ስለዚህም ጌታ ፦
፲፰ ፤ ከመካከላቸው ውጡና የተለያችሁ ሁኑ ርኩስንም
አትንኩ

ይላል ፤ ሁሉንም የሚገዛ ጌታ ፦

እኔም እቀበላችኋለሁ ፥ ለእናንተም አባት እሆናለሁ
እናንተም ለእኔ ወንድ ልጆችና ሴት ልጆች ትሆናላ
ችሁ ይላል ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ፤ እንግዲህ ፥ ወዳጆች ሆይ ፥ የዚህ ተስፋ ቃል ካለን ፥ በእግ
ዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ሥጋንና
መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ ራሳችንን እናንጻ ።
፪ ፤ በልባችሁ ስፍራ አስፉልን ፤ ማንንም አልበደልንም ፥
፫ ፤ ማንንም አላጠፋንም ፥ ማንንም አላታለልንም ። ለኵነኔ
አልልም ፤ በአንድነት ለመሞትና በአንድነት ለመኖር

ልባችን እንዳላችሁ አስቀድሜ ብዬአለሁና ። ስለ እና ፬ ፤
ንተ እምነቴ ታላቅ ነው ፥ በእናንተ ምክንያት ትምክህቴ
ታላቅ ነው ፤ መጽናናት ሞልቶብኛል ፤ በመከራችን ሁሉ
ደስታዬ ከመጠን ይልቅ ይበዛል ።
ወደ መቄዶንያም በመጣን ጊዜ ፥ በሁሉ ነገር መከራን ፭ ፤
ተቀበልን እንጂ ሥጋችን ዕረፍት አልነበረውም ፤ በውጭ
ጠብ ነበረ ፥ በውስጥ ፍርሃት ነበረ ። ነገር ግን ኀዘንተኞ ፮ ፤
ችን የሚያጽናና አምላክ በቲቶ መምጣት አጽናናን ፤ በመ ፯ ፤
ምጣቱም ብቻ አይደለም ነገር ግን ናፍቆታችሁንና ልቅ
ሶአችሁን ስለ እኔም ቅንዓታችሁን ሲነግረን በእናንተ
ላይ በተጽናናበት መጽናናት ደግሞ ነው ፤ ስለዚህም ከፊት
ይልቅ ደስ አለን ። በመልእክቴ ያሳዘንኋችሁ ብሆን እንኳ ፰ ፤
አልጸጸትም ፤ የተጸጸትሁ ብሆን እንኳ ፥ ያ መልእክት
ጥቂት ጊዜ ብቻ እንዳሳዘናችሁ አያለሁና አሁን ለንስሐ ፱ ፤
ስላዘናችሁ ደስ ብሎኛል እንጂ ስላዘናችሁ አይደለም ፤
በምንም ከእኛ የተነሣ እንዳትጐዱ እንደ እግዚአብሔር
ፈቃድ አዝናችኋልና ። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ፲ ፤
ኀዘን ጸጸት የሌለበትን ፥ ወደ መዳንም የሚያደርሰውን
ንስሐ ያደርጋልና ፤ የዓለም ኀዘን ግን ሞትን ያመጣል ።
እነሆ ፥ ይህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ኀዘን እንዴት ፲፩ ፤
ያለ ትጋት ፥ እንዴት ያለ መልስ ፥ እንዴት ያለ ቍጣ ፥ እን
ዴት ያለ ፍርሃት ፥ እንዴት ያለ ናፍቆት ፥ እንዴት ያለ ቅን
ዓት ፥ እንዴት ያለ በቀል በመካከላችሁ አደረገ ። በዚህ
ነገር ንጹሐን እንደ ሆናችሁ በሁሉ አስረድታችኋል ።
እንግዲያስ የጻፍሁላችሁ ብሆን እንኳ ፥ ስለ እኛ ያላችሁ ፲፪ ፤
ትጋታችሁ ከእናንተ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እንዲገ
ለጥ እንጂ ፥ ስለ በዳዩ ወይም ስለ ተበዳዩ አልጻፍሁም ።
ስለዚህ ተጽናንተናል ። ፲፫ ፤
በመጽናናታችንም ስለ ቲቶ ደስታ አብልጦ ደስ አለን ፥
መንፈሱ በሁላችሁ ሀርፎአልና ፥ ለእርሱ በምንም ስለ ፲፬ ፤
እናንተ የተመካሁ እንደ ሆነ አላፈርሁምና ፥ ነገር
ግን ሁሉን ለእናንተ በእውነት እንደ ተናገርን ፥ እን

ዲሁ ደግሞ ትምክህታችን በቲቶ ፊት እውነት ሆነ ።
፲፭ ፤ ስለዚህም በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ እንዴት እንደ ተቀበ
ላችሁት ፥ የሁላችሁን መታዘዝ እያሰበ ፍቅሩ በእናንተ
፲፮ ፤ ላይ እጅግ በዝቶአል ። በነገር ሁሉ ተማምኜባችኋለሁና
ደስ ይለኛል ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ፤ ወንድሞች ሆይ ፥ ለመቄዶንያ አብያተ ክርስቲያናት
የተሰጠውን የእግዚአብሔርን ጸጋ እናስታውቃችኋለን ፤
፪ ፤ በብዙ መከራ ተፈትነው ሳሉ የደስታቸው ብዛትና የድህ
ነታቸው ጥልቅነት የልግስናቸውን ባለ ጠግነት አብዝቶ
፫ ፤ አል ፤ እንደ ዓቅማቸው መጠን ከዓቅማቸውም የሚያልፍ
፬ ፤ እንኳ ወደው እንደ ሰጡ እመሰክርላቸዋለሁና ። ለቅዱሳን
በሆነው አገልግሎት እንዲተባበሩ ይህን ቸርነት በብዙ
፭ ፤ ልመና ከእኛ ይለምኑ ነበር ፥ አስቀድመውም በእግዚአ
ብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለጌታ ለእኛም ሰጡ እንጂ እን
፮ ፤ ዳሰብን አይደለም ። ስለዚህም ቲቶ አስቀድሞ እንደ ጀመረ
እንዲሁ ደግሞ ይህን ቸር ሥራ ደግሞ በእናንተ ዘንድ ሊፈ
፯ ፤ ጽም ለመነን ። ነገር ግን በነገር ሁሉ ፥ በእምነትና በቃል
በእውቀትም በትጋትም ሁሉ ለእኛም በፍቅራችሁ እንደ
ተረፋችሁ ፥ በዚህ ቸር ሥራ ደግሞ ትረፉ ።
፰ ፤ ትእዛዝ እንደምሰጥ አልልም ፤ ነገር ግን በሌሎች ትጋት
በኩል የፍቅራችሁን እውነተኛነት ደግሞ ልመረምር እላ
፱ ፤ ለሁ ፤ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቸር ስጦታ እው
ቃችኋልና ፤ ሀብታም ሲሆን ፥ እናንተ በእርሱ ድህነት
፲ ፤ ባለ ጠጎች ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ድሀ ሆነ ። በዚህም
ነገር ምክር እሰጣለሁ ፤ ከአምና ጀምራችሁ ለማድረግ
ብቻ ያይደለ ነገር ግን ለማሰብ ደግሞ አስቀድማችሁ የጀ
፲፩ ፤ መራችሁት ይህ ይጠቅማችኋልና ፤ አሁንም ለማሰብ በጎ
ፈቃድ እንደ ነበረ ፥ እንዲሁ እንዳላችሁ መጠን መፈጸም
፲፪ ፤ ደግሞ ይሆን ዘንድ ፥ ማድረጉን ደግሞ ፈጽሙ ። በጎ ፈቃድ

ቢኖር ፥ እንዳለው መጠን የተወደደ ይሆናል እንጂ እን
ደሌለው መጠን አይደለም ። ለሌሎች ዕረፍት ለእናንተም ፲፫ ፤
መከራ እንዲሆን አይደለም ፥ ትክክል እንዲሆን ነው እንጂ ፤ ፲፬ ፤
የእነርሱ ትርፍ ደግሞ የእናንተን ጕድለት እንዲሞላ በአ
ሁኑ ጊዜ የእናንተ ትርፍ የእነርሱን ጕድለት ይሞላ ፤ በት
ክክል እንዲሆን ፤ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ ፦ ብዙ ያከ ፲፭ ፤
ማቸ አላተረፈም ፥ ጥቂትም ያከማቸ አላጐደለም ።
ነገር ግን በቲቶ ልብ ስለ እናንተ ያንን ትጋት የሰጠ ፲፮ ፤
አምላክ ይመስገን ፤ ምክራችንን ተቀብሎአልና ፥ ትጋት ፲፯ ፤
ግን ስለ በዛበት ወዶ ወደ እናንተ ይወጣል ። ከእርሱም ፲፰ ፤
ጋር ስለ ወንጌል ስብከት በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ የተ
መሰገነውን ወንድም እንልካለን ፤ ይህም ብቻ አይደለም ፲፱ ፤
ነገር ግን የጌታን የራሱን ክብርና የእኛን በጎ ፈቃድ ለማ
ሳየት በምናገለግለው በዚህ ቸር ሥራ ከእኛ ጋር እንዲጓ
ደድ በአብያተ ክርስቲያናት ደግሞ ተመረጠ ። ስለምናገ ፳ ፤
ለግለው ስለዚህ ልግስ ስጦታ ማንም እንዳይነቅፈን እን
ጠነቀቃለን ፤ በጌታ ፊት ብቻ ያይደለ ነገር ግን በሰው ፊት ፳፩ ፤
ደግሞ መልካም የሆነውን እናስባለንና ። ብዙ ጊዜም በብዙ ፳፪ ፤
ነገር መርምረን ትጉ እንደ ሆነ ያገኘነውን ፥ አሁንም በእ
ናንተ እጅግ ስለሚታመን ከፊት ይልቅ እጅግ ትጉ የሚ
ሆነውን ወንድማችንን ከእነርሱ ጋር እንልካለን ። ስለ ፳፫ ፤
ቲቶ የሚጠይቅ ቢኖር ስለ እናንተ አብሮኝ የሚሠራ ባል
ንጀራዬ ነው ፤ ስለ ወንድሞቻችን የሚጠይቅ ቢኖርም የአ
ብያተ ክርስቲያናት መልእክተኞችና የክርስቶስ ክብር ናቸ
ው ። እንግዲህ የፍቅራችሁንና ስለ እናንተ ያለውን የት ፳፬ ፤
ምክህታችንን መግለጫ በአብያተ ክርስቲያናት ፊት ለእ
ነርሱ ግለጡ ።

ምዕራፍ ፱ ።

ለቅዱሳን ስለሚሆነው አገልግሎት ልጽፍላችሁ አያስ ፩ ፤
ፈልገኝም ፤ በጎ ፈቃዳችሁን አውቃለሁና ፤ ስለዚህም ፦ ፪ ፤

አካይያ ከአምና ጀምሮ ተዘጋጅቶአል ብዬ ለመቄዶንያ
ሰዎች በእናንተ እመካለሁ ፤ ቅንዓታችሁም የሚበዙቱን
፫ ፤ አነሣሥቶአል ። ነገር ግን ለእነርሱ እንዳልሁ ፥ የተዘጋጃ
ችሁ ትሆኑ ዘንድ በዚህም ነገር ስለ እናንተ ያለው ትምክ
፬ ፤ ህታችን ከንቱ እንዳይሆን ወንድሞችን እልካለሁ ፤ ምና
ልባት የመቄዶንያ ሰዎች ከእኔ ጋር ቢመጡ ፥ ያልተዘጋጃ
ችሁም ሆናችሁ ቢያገኙአችሁ ፥ እናንተ እንድታፍሩ አላ
ልንም እኛ ግን በዚህ እምነታችን እንድናፍር አይሁን ።
፭ ፤ እንግዲህ እንደ በረከት ሆኖ ከስስት የማይሆን ይህ የተዘ
ጋጀ ይሆን ዘንድ አስቀድመው ወደ እናንተ መጥተው ፥
አስቀድማችሁ ተስፋ የሰጣችሁትን በረከት አስቀድመው
እንዲፈጽሙ ወንድሞችን እለምን ዘንድ እንዲያስፈልገኝ
አሰብሁ ።
፮ ፤ ይህንም እላለሁ ፦ በጥቂት የሚዘራ በጥቂት ደግሞ
ያጭዳል ፤ በበረከትም የሚዘራ በበረከት ደግሞ ያጭዳል ።
፯ ፤ እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ይወዳልና እያንዳ
ንዱ በልቡ እንዳሰበ ይስጥ ፤ በኀዘን ወይም በግድ አይደ
ለም ።
፰ ፤ ፱ ፤ በተነ ፥ ለምስኪኖች ሰጠ ፤ ጽድቁ ለዘላለም ይኖራል
ተብሎ እንደ ተጻፈ ፥ እግዚአብሔር ፥ ሁልጊዜ በነገር ሁሉ
ብቃትን ሁሉ አግኝታችሁ ለበጎ ሥራ ሁሉ ትበዙ ዘንድ ፥
፲ ፤ ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል ። ለዘሪ ዘርን ለመብላ
ትም እንጀራን በብዙ የሚሰጥ እርሱም የምትዘሩትን ዘር
ይሰጣችኋል ያበረክትላችሁማል ፥ የጽድቃችሁንም ፍሬ
፲፩ ፤ ያሳድጋል ፤ በእኛ በኩል ለእግዚአብሔር የምስጋና ምክ
ንያት የሚሆነውን ልግስና ሁሉ እንድታሳዩ በሁሉ ነገር
፲፪ ፤ ባለ ጠጎች ትሆናላችሁ ። የዚህ ረድኤት አገልግሎት ለቅ
ዱሳን የሚጎድላቸውን በሙሉ የሚሰጥ ብቻ አይደለምና ፥
ነገር ግን ደግሞ በብዙ ምስጋና ለእግዚአብሔር ይበዛል ፤
፲፫ ፤ በዚህ አገልግሎት ስለ ተፈተናችሁ ፥ በክርስቶስ ወንጌል
በማመናችሁ ስለሚሆን መታዘዝ እነርሱንና ሁሉንም ስለ

ምትረዱበት ልግስና እግዚአብሔርን ያከብራሉ ፥ ራሳቸ ፲፬ ፤
ውም ስለ እናንተ ሲያማልዱ ፥ በእናንተ ላይ ከሚሆነው
ከሚበልጠው ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ ይናፍቁአች
ኋል ። ስለማይነገር ስጦታው እግዚአብሔር ይመስገን ። ፲፭ ፤

ምዕራፍ ፲ ።

እኔም ራሴ ጳውሎስ ፥ በእናንተ ዘንድ ፊት ለፊት ሳለሁ ፩ ፤
ትሑት የሆንሁ ፥ ከእናንተ ግን ብርቅ የምደፍራችሁ ፥ በክ
ርስቶስ የዋህነትና ገርነት እመክራችኋለሁ ፤ በዓለማዊ ፪ ፤
ልማድ እንደምንመላለስ በሚቆጥሩን በአንዳንዶች ላይ
እምኜ ልደፍር አስባለሁ ፥ በዚያ እምነት ግን ከእናንተ ጋር
ሆኜ እንዳልደፍር እለምናችኋለሁ ። በሰው ልማድ ምንም ፫ ፤
እንኳ የምንመላለስ ብንሆን ፥ እንደ ሰው ልማድ አንዋጋም ፤
የጦር ዕቃችን ሥጋዊ አይደለምና ፥ ምሽግን ለመስበር ፬ ፤
ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው ፤ የሰውንም አሳብ ፭ ፤
በእግዚአብሔርም እውቀት ላይ የሚነሣውን ከፍ ያለውን
ነገር ሁሉ እናፈርሳለን ለክርስቶስም ለመታዘዝ አእምሮን
ሁሉ እንማርካለን ፥ መታዘዛችሁም በተፈጸመች ጊዜ አለ ፮ ፤
መታዘዝን ሁሉ ልንበቀል ተዘጋጅተናል ።
በፊታችሁ ያለውን ተመልከቱ ። ማንም የክርስቶስ ፯ ፤
መሆኑን ተረድቶ ቢሆን ፥ ይህን እንደ ገና በራሱ ይቍጠ
ረው ፤ እርሱ የክርስቶስ እንደ ሆነ እኛ ደግሞ እንዲሁ ነን ።
ጌታ እናንተን ለማነጽ እንጂ እናንተን ለማፍረስ ያይደለ ፰ ፤
በሰጠው በሥልጣናችን ከፊት ይልቅ ብመካ እንኳ አላፍ
ርም ። በመልእክቶቼ የማስደነግጣችሁ አይምሰላችሁ ። ፱ ፤
መልእክቶቹስ ከባድና ኃይለኛ ናቸው ፥ ሰውነቱ ግን ሲታይ ፲ ፤
ደካማ ነው ፥ ንግግሩም የተናቀ ነው ይላሉና ። እንዲሁ ፲፩ ፤
የሚል ይህን ይቍጠረው ፤ በሩቅ ሳለን በመልእክታችን
በኩል በቃል እንዳለን ፥ በፊት ደግሞ ሳለን በሥራ እን
ዲሁ ነን ። ራሳቸውን ከሚያመሰግኑ ከአንዳንዶች ጋር ፲፪ ፤
ራሳችንን ልንቈጥር ወይም ራሳችንን ልናስተያይ እንደ

ፍርምና ፤ ነገር ግን እነርሱ ራሳቸውን ከራሳቸው ጋር ሲያ
መዛዝኑ ፥ ራሳቸውንም ከራሳቸው ጋር ሲያስተያዩ ፥ አያ
ስተውሉም ።
፲፫ ፤ እኛ ግን እግዚአብሔር እንደ ወሰነልን እስከ እናንተ
እንኳ እንደሚደርስ እንደ ከፍላችን ልክ እንጂ ያለ ልክ
፲፬ ፤ አንመካም ። ወደ እናንተ እንደማንደርስ አድርገን ከመ
ጠን አናልፍምና ፥ የክርስቶስን ወንጌል በመስበክ እስ
፲፭ - ከ እናንተ እንኳ ደርሰናልና ፤ በሌሎች ድካም ያለ ልክ
፲፮ ፤ አንመካም ፥ ነገር ግን እምነታችሁ ሲያድግ ከእናንተ ወዲያ
ባለው አገር እስክንሰብክ ሥራችንን እየጨመርን ፥ በከ
ፍላችን በእናንተ ዘንድ እንድንከብር ተስፋ እናደርጋለን ፤
፲፯ ፤ በሌላው ክፍል ስለ ተዘጋጀው ነገር አንመካም ። የሚመካ
፲፰ ፤ ግን በጌታ ይመካ ፤ እግዚአብሔር የሚያመሰግነው እንጂ
ራሱን የሚያመሰግን እርሱ ተፈትኖ የሚወጣ አይደለ
ምና ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ፤ በጥቂቱ ሞኝነቴ ብትታገሡኝ መልካም ይሆን ነበር ፤
፪ ፤ ቢሆንም በእርግጥ ታገሡኝ ። በእግዚአብሔር ቅንዓት እቀ
ናላችኋለሁና ፥ እንደ ንጽሕት ድንግል እናንተን ለክርስቶስ
፫ ፤ ላቀርብ ለአንድ ወንድ አጭቻችኋለሁና ፤ ነገር ግን እባብ
በተንኰሉ ሔዋንን እንዳሳታት ፥ አሳባችሁ ተበላሽቶ ለክ
ርስቶስ ከሚሆን ቅንነትና ንጽሕና ምናልባት እንዳይለ
፬ ፤ ወጥ ብዬ እፈራለሁ ። የሚመጣውም ያልሰበክነውን ሌላ
ኢየሱስ ቢሰብክ ፥ ወይም ያላገኛችሁትን ልዩ መንፈስ
ወይም ያልተቀበላችሁትን ልዩ ወንጌል ብታገኙ ፥ በመ
፭ ፤ ልካም ትታገሡታላችሁ ። ከእነዚህ ከዋነኞቹ ሐዋርያት
በአንድ ነገር እንኳ እንደ ጐደልሁ ራሴን አልቈጥርም ።
፮ ፤ በአነጋገሬ ያልተማርሁ ብሆን እንኳ ፥ በእውቀት ግን እን
ዲህ አይደለሁም ። ነገር ግን በሰው ሁሉ መካከል በነገር
ሁሉ ተገልጠንላችኋል ።

ወይስ የእግዚአብሔርን ወንጌል ያለ ደመወዝ ስለ ሰበ ፯ ፤
ክሁላችሁ ፥ እናንተ ከፍ እንድትሉ ራሴን እያዋረድሁ ኃጢ
አት አደረግሁ ይሆንን ፤ እናንተን ለማገልገል ደመወዝ እየ ፰ ፤
ተቀበልሁ ሌሎችን አብያተ ክርስቲያናት ዘረፍሁ ። ከእ ፱ ፤
ናንተም ጋር ሳለሁ በጐደለኝ ጊዜ ፥ በማንም አልከበድ
ሁበትም ፤ ከመቄዶንያ የመጡት ወንድሞች የጐደለኝን
በሙሉ ሰጥተዋልና ፤ በነገርም ሁሉ እንዳልከብድባችሁ
ተጠንቅቄሁ እጠነቀቅማለሁ ። የክርስቶስ እውነት በእኔ ፲ ፤
እንዳለ ፥ ይህ ትምክህት በእኔ ዘንድ በአካይያ አገር አይ
ከለከልም ። ስለ ምን ፤ ስለማልወዳችሁ ነውን ፤ እግዚ ፲፩ ፤
አብሔር ያውቃል ።
ነገር ግን በዚያ በሚመኩበት እንደ እኛ ሆነው ሊገኙ ፥ ፲፪ ፤
ምክንያትን ከሚፈልጉት ምክንያትን እቈርጥ ዘንድ እሁን
የማደርገውን ከዚህ ወዲህ ደግሞ አደርጋለሁ ። እንደ እነ ፲፫ ፤
ዚህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስን ሐዋርያት እንዲመስሉ ራሳ
ቸውን እየለወጡ ፥ ውሸተኞች ሐዋርያትና ተንኰለኞች
ሠራተኞች ናቸውና ። ይህም ድንቅ አይደለም ፤ ሰይጣን ፲፬ ፤
ራሱ የብርሃንን መልአክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣልና ።
እንግዲህ አገልጋዮቹ ደግሞ የጽድቅን አገልጋዮች እንዲ ፲፭ ፤
መስሉ ራሳቸውን ቢለውጡ ታላቅ ነገር አይደለም ፤ ፍጻ
ሜአቸውም እንደ ሥራቸው ይሆናል ።
እንደ ገና እላለሁ ፦ ለማንም ሰው ሞኝ የሆንሁ አይም ፲፮ ፤
ሰለው ፤ ያለዚያ ግን እኔ ደግሞ ጥቂት እመካ ዘንድ እንደ
ሞኝ እንኳ ሆኜ ተቀበሉኝ ። እንደዚህ ታምኜ ስመካ የም ፲፯ ፤
ናገረው ፥ በሞኝነት እንጂ ጌታ እንዳዘዘኝ አልናገርም ።
ብዙዎች በዓለማዊ ነገር ስለሚመኩ እኔ ደግሞ እመካ ፲፰ ፤
ለሁ ። ልባሞች ስለምትሆኑ በደስታ ሞኞችን ትታገሣላ ፲፱ ፤
ችሁና ፤ ማንም ባሪያዎች ቢያደርጋችሁ ፥ ማንም ቢበላ ፳ ፤
ችሁ ፥ ማንም ቢቀማችሁ ፥ ማንም ቢኰራባችሁ ፥ ማንም
ፊታችሁን በጥፊ ቢመታችሁ ትታገሣላችሁና ። ደካሞች ፳፩ ፤
መስለን እንደ ነበርን በውርደት እላለሁ ።

ነገር ግን በሞኝነት እላለሁ ፤ ማንም በሚደፍርበት እኔ
፳፪ ደግሞ እደፍርበታለሁ ። ዕብራውያን ናቸውን ? እኔ ደግሞ
ነኝ ። የእስራኤል ወገን ናቸውን ? እኔ ደግሞ ነኝ ። የአብ
፳፫ ርሃም ዘር ናቸውን ? እኔ ደግሞ ነኝ ። የክርስቶስ አገልጋዮች
ናቸውን ? እንደ እብድ ሰው እላለሁ ፤ እኔ እበልጣለሁ ፤
በድካም አብዝቼ ፤ በመገረፍ አብዝቼ ፤ በመታሰር አትርፌ ፤
፳፬ በሞት ብዙ ጊዜ ሆንሁ ። አይሁድ አንድ ሲጎድል
፳፭ አርባ ግርፋት አምስት ጊዜ ገረፉኝ ። ሦስት ጊዜ በበትር
ተመታሁ ፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወገርሁ ፤ መርከብ ሦስ
፳፮ ት ጊዜ ተሰበረ ፤ ሌሊትና ቀን በባሕር ውስጥ ኖርሁ ። ብዙ
ጊዜ በመንገድ ሄድሁ ፤ በወንዝ ፍርሃት ፤ በወንበዴዎች
ፍርሃት ፤ በወገኔ በኩል ፍርሃት ፤ በአሕዛብ በኩል ፍርሃት ፤
በከተማ ፍርሃት ፤ በምድረ በዳ ፍርሃት ፤ በባሕር ፍርሃት ፤
፳፯ በውሸተኞች ወንድሞች በኩል ፍርሃት ነበረብኝ ፤ በድካ
ምና በጥረት ብዙ ጊዜም እንቅልፍ በማጣት ፤ በራብና
በጥም ብዙ ጊዜም በመጦም ፤ በብርድና በራቁትነት ነበ
፳፰ ርሁ ። የቀረውንም ነገር ሳልቆጥር ፤ ዕለት ዕለት የሚከ
፳፱ ብድብኝ የአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ አሳብ ነው ። የሚ
ደክም ማን ነው ፤ እኔም አልደክምምን ? የሚሰናከል ማን
ነው ፤ እኔም አልናደድምን ?
፴ ትምክህት የሚያስፈልግ ከሆነ ፤ ከድካሜ በሚሆነው
፴፩ ነገር እመካለሁ ። ለዘላለም የተባረከ የጌታችን የኢየሱስ
፴፪ ክርስቶስ አምላክና አባት እንዳልዋሽ ያውቃል ። በደማ
ስቆ አርስጦስዮስ ከተባለ ንጉሥ በታች የሆነ የሕዝብ ገዥ
ሊይዘኝ እየወደደ የደማስቆ ሰዎችን ከተማ ያስጠብቅ
፴፫ ነበር ፤ በቅጥሩም ባለ መስኮት በቅርጫት አወረዱኝና
ከእጁ አመለጥሁ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ትምክህት የሚያስፈልግ ነው ፤ አይጠቅምም ነገር ግን
፪ ከጌታ ወዳለው ራእይና መገለጥ እመጣለሁ ። ሰውን በክ

ርስቶስ አውቃለሁ ፤ በሥጋ እንደ ሆነ አላውቅም ወይም
ከሥጋ ውጭ እንደ ሆነ አላውቅም ፤ እግዚአብሔር ያው
ቃል ፤ እንዲህ ያለው ሰው ከአሥራ አራት ዓመት በፊት
እስከ ሦስተኛው ሰማይ ድረስ ተነጠቀ ። እንዲህ ያለው ፫
ንም ሰው አውቃለሁ ፤ በሥጋ እንደ ሆነ ወይም ያለ ሥጋ
እንደ ሆነ አላውቅም ፤ እግዚአብሔር ያውቃል ፤ ወደ ገነት ፬
ተነጠቀ ፤ ሰውም ሊናገር የማይገባውን የማይነገረውን
ቃል ሰማ ። እንደዚህ ስላለው እመካለሁ ፤ ስለ ራሴ ግን ፭
ከድካሜ በቀር አልመካም ። ልመካ ብወድስ ሞኝ አልሆ ፮
ንም ፤ እውነትን እላለሁና ፤ ነገር ግን ማንም ከሚያይ ከ
እኔም ከሚሰማ የምበልጥ አድርጎ እንዳይቈጥረኝ ትቼ
እለሁ ። ስለዚህም በመገለጥ ታላቅነት እንዳልታበይ የሥ ፯
ጋዬ መውጊያ ፤ እርሱም የሚጎስመኝ የሰይጣን መልአ
ክተኛ ተሰጠኝ ፤ ይኸውም እንዳልታበይ ነው ። ስለዚህ ፰
ነገር ከእኔ እንዲለይ ሦስት ጊዜ ጌታን ለመንሁ ። እርሱም ፱
ጸጋዬ ይበቃሃል ፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ ።
እንግዲህ የክርስቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ
በድካሜ ልመካ እወዳለሁ ። ስለዚህ ስለ ክርስቶስ በድካም ፲
በመንገላታትም በችግርም በስደትም በጭንቀትም ደስ
ይለኛል ፤ ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና ።
በመመካቴ ሞኝ ሆኜአለሁ ፤ እናንተ ግድ አላችሁኝ ፤ ፲፩
እናንተ እኔን ልታመሰግኑ ይገባ ነበርና ። እኔ ምንም ባል
ሆን እንኳ ፤ ከዋነኞቹ ሐዋርያት በምንም አልጎድልምና ።
በእርግጥ የሐዋርያነት ምልክት በመካከላችሁ በምል ፲፪
ክትና በድንቅ ነገር በተአምራትም በሁሉ ትዕግሥት
ተደረገ ። እኔ ራሴ ካልከበድሁባችሁ ከዚህ በቀር ፤ ከሌላ ፲፫
ቤተ ክርስቲያን ያነሳችሁበት በምን አለ ነው ? ይህን በደ
ሉን ይቅር በሉልኝ ።
እነሆ ፤ ወደ እናንተ እመጣ ዘንድ ስዘጋጅ ይህ ሦስተኛዬ ፲፬
ነው ፤ አልከብድባችሁም ፤ እናንተን እንጂ ያላችሁን
አልፈልግምና ። ወላጆች ለልጆች እንጂ ልጆች ለወላጆች

፲፭ ገንዘብ ሊያከማቹ አይገባቸውምና ። እኔ ግን ስለ ነፍሳ
ችሁ በብዙ ደስታ ገንዘቤን እከፍላለሁ ፣ ራሴን እንኳ
እከፍላለሁ ። ከመጠን ይልቅ ብወዳችሁ በዚህ ልክ ፍቅ
፲፮ ራችሁ የሚያንስ ነውን ? ይሁን እንጂ እኔ አልከበድሁባ
ችሁም ፤ ነገር ግን ሸንጋይ ሆኜ በተንኰል ያዝኋችሁ ።
፲፯ ወደ እናንተ ከላክኋቸው በአንዱ በኩል አታለልኋችሁን ? ቲ
፲፰ ቶን መከርሁት ከእርሱም ጋር ወንድሙን ላክሁት ፤ ቲቶስ
አታለላችሁን ? በአንድ መንፈስ አልተመላለስንምን ?
በአንድ ፍለጋስ አልተመላለስንም ?
፲፱ ለእናንተ ስለ ራሳችን እንድንመልስ ሁልጊዜ ይመስላ
ችኋልን ? በእግዚአብሔር ፊት በክርስቶስ ሆነን እንናገራ
ለን ፤ ነገር ግን ፣ ወዳጆች ፣ እናንተን ልናንጻችሁ ሁሉን
፳ እንናገራለን ። ስመጣ ፣ እንደምወደው ሳትሆኑ አገኛችሁ
ይሆናል እኔም እንደምትወዱት ሳልሆን ታገኙኝ ይሆናል
ብዬ እፈራለሁና ፤ ምናልባት ክርክር ቅንዓትም ቍጣም
አድመኛነትም ሐሜትም ማሾክሾክም ኩራትም ሁከትም
፳፩ ይሆናሉ ፤ እንደ ገና ስመጣ በእናንተ ዘንድ አምላኬ እን
ዲያዋርደኝ ፣ አስቀድመውም ኃጢአት ከሠሩትና ካላደረ
ጉት ርኵሰትና ዝሙት መዳራትም ንስሐ ካልገቡት ወገን
ስለ ብዙዎች ምናልባት አዝናለሁ ብዬ እፈራለሁ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወደ እናንተ ስመጣ ይህ ሦስተኛዬ ነው ፤ ሁሉ ነገር በሁለ
፪-፫ ትና በሦስት ምስክር አፍ ይጸናል ። ሁለተኛ በእናንተ
ዘንድ በነበርሁ ጊዜ እንደ ተናገርሁ አሁንም ደግሞ በሩቅ
ስሆን ፣ ክርስቶስ በእኔ አድሮ እንዲናገር ማስረጃ ከፈለጋ
ችሁ ፣ እንደ ገና ብመጣ እንዳልራራላቸው አስቀድመው
ኃጢአት ላደረጉት ለሌሎችም ሁሉ አስቀድሜ ብዬአለሁ ፤
አስቀድሜም እላለሁ ። ክርስቶስም ስለ እናንተ አይደክ
፬ ምም ነገር ግን በእናንተ ኃይለኛ ነው ። በድካም ተሰቅሎአ
ልና ፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ኃይል በሕይወት ይኖራ

ል ። እኛ ደግሞ ከእርሱ ጋር እንደክማለንና ፣ ነገር ግን
ስለ እናንተ በሆነ በእግዚአብሔር ኃይል ከእርሱ ጋር በሕ
ይወት እንኖራለን ።
በሃይማኖት ብትኖሩ ራሳችሁን መርምሩ ፤ ራሳችሁን ፭
ፈትኑ ፤ ወይስ ምናልባት የማትበቁ ባትሆኑ ፣ ኢየሱስ
ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ እንዳለ ስለ እናንተ አታውቁ
ምን ? እኛ ግን የማንበቃ እንዳይደለን ልታውቁ ተስፋ ፮
አደርጋለሁ ። ክፉ ነገርንም ከቶ እንዳታደርጉ ወደ እግዚአ ፯
ብሔር እንጸልያለን ፤ እኛ የምንበቃ ሆነን እንገለጥ ዘንድ
አይደለም ነገር ግን እኛ ምንም እንደማንበቃ ብንሆን ፣
እናንተ መልካሙን ታደርጉ ዘንድ ነው ። ለእውነት እንጂ ፰
በእውነት ላይ ምንም ለማድረግ አንችልምና ። እኛ ስን ፱
ደክም እናንተም ኃይለኞች ስትሆኑ ደስ ብሎናልና ፤ እና
ንተ ፍጹማን ትሆኑ ዘንድ ለዚህ ደግሞ እንጸልያለን ።
ስለዚህ ጌታ ለማፍረስ ያይደለ ለማነጽ እንደ ሰጠኝ ሥል ፲
ጣን ፣ ከእናንተ ጋር ሳለሁ በቍርጥ እንዳልሠራ በሩቅ
ሆኜ ይህን እጽፋለሁ ።
በቀረውስ ፣ ወንድሞች ሆይ ፤ ደኅና ሁኑ ። ፍጹማን ፲፩
ሁኑ ፣ ምክሬን ስሙ ፣ በአንድ ልብ ሁኑ ፣ በሰላም ኑሩ ፣
የፍቅርና የሰላምም አምላክ ከእናንተ ጋር ይሆናል ። በተ ፲፪
ቀደሰ አሳሳም እርስ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ ። ቅዱ ፲፫
ሳን ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ።
የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ የእግዚአብሔርም ፍቅር ፲፬
የመንፈስ ቅዱስም ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን ። አሜን ።